

== Velja po pošti: ==

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta " " " 13.—
za četrt leta " " " 6.50
za en mesec " " " 2.20
za Nemčijo ololetno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " " 12.—
za četrt leta " " " 6.—
za en mesec " " " 2.—

V upravi prejeman mesečno K 1.50

SLOVENECE

== Inserati: ==

Enostopna petitvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat " 13 "
za trikrat " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:

enostopna petitvrsta (72 mm)
30 vinarjev.

== Izhaja: ==

vsak dan, izven nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 8. —
Avstr. poštne hran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
hran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Volilci! Volilke!

Kandidatje „Slovenske Ljudske Stranke“ za občinske volitve v mestni zastop ljubljanski dne 23. aprila t. l. so:

za I. volilski razred:

1. Kregar Ivan, hišni posestnik, pasar, predsednik dež. obrtno-pospeševalnega zavoda in podpredsednik trg. in obrtne zbornice,
2. Dr. Detela Fran, c. kr. vladni svet. in gimnazijski ravnatelj v pok.,
3. Bahovec Josip, trgovec in posestnik,
4. Rojina Anton, mizar in posestnik,
5. Srebot Ivan, črevljar in posestnik,
6. Večaj Alojzij, pekar in posestnik,
7. Škof Franc, posestnik,
8. Lampert Martin, prevoznik, trg. in gostilničar,
9. Leskovic Franc, posestnik,
10. Toman Feliks, kamnosek in posestnik,
11. Kump Matija, c. kr. stotnik v p.,
12. Pust Franc, tesarski mojster in posestnik,
13. Simončič Leopold, molar in posestnik,
14. Sedmak Josip, posestnik,
15. Zorec Franc, trgovec in posestnik,
16. Zalar Rudolf, zeljar in posestnik,
17. Sušnik Ivan, stolni kanonik,
18. Peterca Franc, posestnik,
19. Čec Karel, tiskarniški upravnik in posestnik,
20. Kalan Andrej, prelat,
21. Pezdír Matija, posestnik,
22. Mesar Ivan, posestnik,
23. Terdina Ivan, izvošček in posestnik,
24. Velkavrh Pavel, molar in posestnik,
25. Kranjc Andrej, kramar in posestnik,
26. Kante Kajetan, posestnik,
27. Povše Franc, posestnik in deželni poslanec,
28. Dr. Pegan Vladislav, odvetnik in deželni odbornik,
29. Jarc Evgen, c. kr. profesor in posestnik,
30. Dr. Šusteršič Ivan, odvetnik, dež. poslanec.

za II. volilski razred:

1. Lilleg Makso, c. kr. višji davčni upravitelj,
2. Novak Tomaž, posestnik,
3. Štrukelj Josip, c. kr. višji poštni oskrbnik,
4. Ložar Jernej, krojač in najemnik gostilne,
5. Jevc Ivan, posestnik,
6. Jeglič Janko, mestni nadučitelj in posestnik,
7. Zupančič Josip, c. kr. fin. prok. oficial in posestnik,
8. Pengov Ivan, podobar,
9. Dr. Dolšak Fran, zdravnik,
10. Weibl Josip, ključavničar,
11. Sadar Adolf, mestni učitelj,
12. Zajec Albin, c. kr. rač. oficial,
13. Terpin Matevž, podobar in slikar,
14. Dr. Pogačnik Lovro, dež. združni komisar,
15. Jevnikar Alojzij, posestnik,
16. Trink Alojzij, mizar in posestnik,
17. Močnik Ivan, c. kr. žgal. načelnik v pok.,
18. Tomec Franc, pozlatar,
19. Milavec Ivan, izdelovalec orgelj,
20. Meden Ivan, odvetniški uradnik,
21. Rus Franc, društveni tajnik,
22. Podboj Ivan, trgovec in posestnik,
23. Pipp Ivan, skladiščni mojster,
24. Dr. Mantuani Josip, c. kr. profesor in muzejski ravnatelj,
25. Rakovec Ivan, tiskarniški upravitelj,
27. Remec Bogumil, c. kr. profesor in ravnatelj slov. trgovske šole,
27. Kralj Anton, tajnik Zdržne zveze,
28. Kastelic Josip, krojač,
29. Dr. Žitnik Ignacij, stolni kanonik,
30. Dr. Lampe Evgen, dežel. odbornik.

za III. volilski razred:

1. Dr. Zajec Ivan, zdravnik,
2. Kos Fran, delavec,
3. Štefe Ivan, časnikar,
4. Šerjak Jernej, trg. poslovođa in posestnik,
5. Marinko Josip, c. kr. sod. sluga in posestnik,
6. Koleša Anton, žel. sklad. paznik,
7. Tertinek Fran, žel. pristav,
8. Jeglič Anton, pris. del. paznik in posestnik,
9. Bizjak Peter, mizarski pomočnik,
10. Globelnic Franc, strojni pomočnik,
11. Pavšek Makso, tov. delavec,
12. Fras Ivan, deželni sluga,
13. Tomažič Ivan, strojnik,
14. Krušič Karol, livar,
15. Lukman Alojzij, inkasant zav. druž. Föniks,
16. Jereb Valentin, kamnoseški pomočnik,
17. Žnidaršič Anton, ključavničarski pomočnik,
18. Poženel Franc, strojnik,
19. Kunstelj Andrej, paznik pris. delavnice,
20. Lenčič Anton, postrešček,
21. Savenc Josip, mizarski pomočnik,
22. Burkeljc Alojzij, želez. pisar, sluga,
23. Golmajer Jakob, sluga slov. trgovske šole,
24. Korenčan Lorenc, krojaški pomočnik,
25. Zabukovec Vinko, sluga,
26. Golobič Matija, tov. delavec,
27. Palovec Lovro, tov. delavec,
28. Gostinčar Josip, posestnik itd.,
29. Ogrič Josip, tov. ključavničar,
30. Dr. Krek Jan. Ev., prof. bogoslovja in dež. poslanec.

Kdor hoče, da v Ljubljani nastanejo redne razmere in kdor želi urejeno gospodarstvo na mestnem magistratu ljubljanskem, naj voli s „Slovensko Ljudsko Stranko“!

Osrednji odbor Slovenske Ljudske Stranke.

Opomba. Na glasovnici, katero dobite od stranke, zadošča samo prvo ime kandidata dotičnega razreda in na glasovnico drugih kandidatov ni treba pisati. Tudi se na glasovnico ne sme nihče podpisati. Glasovnico denite v kuverto in jo zalepite ter jo ne kažite nasprotnim agitatorjem! Volitev je tajna!

Dr. Krek Ljubljani.

Brez šumne reklame prirejen, je bil shod naših volivcev na velikonočni ponedeljek v Ljubljani ena najsijajnejših manifestacij Slovenske Ljudske Stranke. Velika »Unionova« dvorana bi bila za te množice postala kmalu premajhna. Pokazalo se je bolj kot kdaj, da je Slovenska Ljudska Stranka še čila in mlada, da njena politika ni od danes do jutri in da Ljubljana mora preje ali sleje priti v njen tabar. Zmagoslavne poti naše stranke ne more nihče več na svetu ustaviti. Ljubljana more postati srečna, bogata in velika le v okrilju S. L. S., Ljubljana se more povzdigniti do politične prvostolice in gospodarskega emporija na slovanskem jugu le pod vodstvom tiste stranke, ki na Slovenskem edina kaj pomeni in ki zavzema v celi državi pozicijo, kakor malokatera druga. Dr. Krek v govoru pomeni višek v sedanjem volivnem boju; tako velikopoteznega programatičnega govora Ljubljana še ni slišala in kot rdeča nit sta

vezali vsa izvajanja ti dve misli: **Mi smo tisti, ki smo liberalno Ljubljano naskočili**, mi smo boj izzvali, mi smo tisti, mi mladi in zdravi, ki nimamo nič izgubiti, a vse pridobiti, liberalcem pa se gre za življenje, za biti ali nebiti — kar bodo še dobili, bo manj kot to, kar so imeli; še se ni bitka začela, so že premagani! Druga misel pa je ta: **Mi nikogar nič ne prosimo!** Ljubljana bo naša, ker mora biti, ker je njena bodočnost mogoča le pod mogočnim praporom S. L. S.!

Shod se je vršil takole:

Profesor Jarc otvori zborovanje, nato pa nastopi

DR. KREK,

ki izvaja sledeče misli:

Volivna vojska, ki se zdaj bje v Ljubljani, je jako zanimiva. Najprej je treba tole poudarjati: da je naše stališče v tem boju popolnoma drugačno kakor stališče takozvane narodno-naredne stranke. Liberalci, ki se ime-

nujejo napredna stranka, so na vsej črti, najprej po deželi, zdaj pa celo v Ljubljani, šli tako nazaj, da jim je ostalo edino slabo upanje, da vzdrže tisto edino stopnjo, ki jo še imajo na Slovenskem. Pri nas pa se ne gre za to, da bi branili, kar nam kdo vzeti hoče, ampak mi gremo v boj z zavestjo, da kolikor bomo dobili, bo več kot to, kar že imamo, mi smo tisti, ki naskakujemo sovražnikovo edino postojanko (Tako je!), mi smo tisti, ki gremo naprej (Veliko pritrjevanje), zato vlada pri nas le veselje in korajža! (Burno pritrjevanje.)

Naša prva zasluga.

Volitve bodo topot jako zanimive: volilo se bo prvič brez magistrata in drugič, kakor upam, brez golaža. (Veselo pritrjevanje.) Ta reč me najbolj veseli. (Veselo pritrjevanje.) Ljubljana je imela dozdaj to posebnost, da je takrat, ko se je šlo za najvažnejšo zadevo javnosti, ko je bilo treba ljud-

stvu zbrati svoje zastopnike, prišla na dan vsa sodrga (Res je!), kar jo je Ljubljana imela; prilezli so iz vseh kotov na dan tisti agitatorji, plačevali so jih s kronami, z golažem, pijačo, vozili po kočijah in zazivljali jih: veliceni, visokorodni, visokospoštovanj, predragi, velzaslužni, (Velika veselost.) in jih na vse pretege častili.

To je zdaj minulo. Volitve bodo nedeljo, nobeden ne bo nič zamudil, kdor bo šel volit, nobeden ne bo zato mogel zahtevati, da se ga za njegov glas odškoduje. Potem pa je volivna dolžnost, zato ne bo treba agitatorjev, da gre volivcem kakor bolnim konjem prigojarijati (Veselo.), naj se vzdignejo in grejo volit. Ljubljanske razmere se bodo že samo s tem tako očistile, da bodo temne eksistence agitatorjev izginile, da bodo volivci svojo dolžnost prostovoljno in brezplačno storili. (Zelo veliko odobravanje.)

Jaz sem že te dni imel čast take žejne ljudi sprejeti. (Velika veselost.)

So prišli in so rekli, da so zdaj volitve in da bi tudi oni radi pri tem sodelovali. (Burna veselost.) Jaz sem jim pa vrata odprl in sem jih vnel. (Velikanska veselost in odobravanje.) Mi stojimo na tem stališču: Ljubljanci naj volijo, kogar sami hočejo, nas nič ne briga, ali dobimo kak glas ali ne od takih ljudi, ki gredo samo za grošem! (Veliko odobravanje.) Strankina resna volja je, izpeljati volitve brez denarja, voliti ima vsak le iz prepričanja! (Burno odobravanje.) Če bi mogli Ljubljano le za 5 goldinarjev kupiti, nobeden od nas ne bi dal petaka, da bi mi na magistratu zmagali! (Viharno pritrjevanje.)

Mi smo moški!

Mi smo moški! Jaz vprašam: ali ima večjo korist stranka ali Ljubljana, ako voli naše zastopstvo? (Viharni klici: Ljubljana!) Naša stranka je povsodi zmagala, zmaguje dalje in bo zmagovala (Tako je!); zmagala je po celem Slovenskem in bo še bolj zmagala, naša stranka zmaguje sama po sebi in če bi tudi s prvimi naskokom ne zavzela zadnje pozicije sovražnikov, je le vprašanje časa, kdaj Ljubljana kakor zrelo jabolko pade v naše naročje! (Viharno pritrjevanje.) Zato mi ne prosimo, ne rotimo in ne kupujemo, mi le pojasnjujemo, kaj smo in kaj hočemo — vi pa, kakor hočete! (Veliko dolgotrajno odobravanje.)

Ljubljancem je tekla kmečka zibelj.

V sedanji volivni vojski slišim nasprotnike ponavljati najbolj tole, da je Ljubljana v nasprotju s kmečkim ljudstvom. In zato poudarjajo, da mora v Ljubljani zmagati tista stranka, ki samo meščanske interese zastopa. Vsi pametni ljudje pa vedo, da mora v našem narodu in v državi končno zmagati tista stranka, ki zna koristiti vseh stanov združiti, tista stranka, pri kateri sta samo lenuh in oderuh izključena, ki na tuje stroške živita! (Burno odobravanje.)

Ljubljana naj je v nasprotstvu s kmečkim stanom! Poglejmo vendar in si oglejmo vrste liberalcev, od Tavčarja gori pa doli do kakšnega Reiserja in vprašajmo, odkod so doma ti ljudje? V poljskih hribih so zibali Ivana Tavčarja (Klici! Tako je! On pa kmete imenuje zabite!) in tam v Trzinu bomo našli bajto, v kateri se je nekoč zasvetila luč, ki je potem žarela po celem slovenskem jugu, pa jo je končno hudobni kajfeš liberalnega mežnarja ugasnil. (Burna, nepopisna veselost.) Pa vprašajmo Reiserja, kod se na njegov dom pride — pot nas vodi v Janžve hribe. (Veselost.) Nikar torej ne postavljamo stvari na glavo! V Ljubljano se venomer in brez prestanka steka vse slovenstvo, semkaj so napeljana iz vseh strani dežele pota, po katerih hodijo v to belo Ljubljano kmečki fantje in dekleta, tu napredujejo in si premoženje pridobijo — koliko pa je stalnih družin v Ljubljani? Ni li Ljubljana najbolj spremenljivo mesto? (Res je!) Danes kvišku, jutri navzdol, rodbine, ki so bile pred desetimi leti visokospoštovane in poznane, ne štejejo danes več in novi ljudje iz kmečkih zibelj prihajajo na dan. (Pritrjevanje.) Potem pa naj kdo tudi, da je Ljubljana v nasprotju s kmečkim ljudstvom! Meso od kmečkega mesa, kost kmečke kosti, kri od kmečke krvi je tudi naša bela Kjubljana! Viharno odobravanje.) In to je tudi dobro in prav je tako. Ravno ker se v Ljubljanski žilah pretaka vedno frišna in zdrava kmečka kri, zato je še za velik napredek sposobna.

Ljubljano je treba trgovsko dvigniti.

Ene stvari pa pozabiti ne smemo, če gledamo na kmetih grunte in na njih rodbine, ki so se že sto in sto let in še več zdržale, potem pa pomislimo, kako hitro v Ljubljani izginjajo tolike družine — tega namreč, da moramo tudi v Ljubljani dobiti jedro stalnega prebivalstva, stalnega delavstva in z njim podlago za obrtni stan, da ne bo Ljubljana samo velik kolodvor, kjer se ljudstvo le ustavlja, pa ne ostane. (Pritrjevanje.) Če hočemo Ljubljano vzdigniti, moramo z vsemi silami delati na to, da postane Ljubljana drugo trgovsko središče na jugu za Trstom, (Veliko pritrjevanje) treba nam je pota k morju odpreti in izpopolniti — in naša stranka jih že odpira — le tako bo Ljubljana sposobna, da se visoko dvigne.

Danes pa tega ni, danes nimamo pravega svojega trgovstva. Talentiran kmečki fant gre za komija, š nekaj soldov prihrani in napravi štacuno, velikega trgovstva pa nimamo, to je v rokah tujca. (Res je!) Prvi, ki je prišel dol tega, da je napravil resni korak k izboljšanju in koreniti preosnovi teh razmer je S. L. S., ki je ustanovila slovensko trgovsko šolo. (Veliko odobra-

vanje.) Iz te trgovske šole se bodo razvili še višji zavodi; mi moramo naše mlade talente do tega spraviti, da ne bo vsak hotel biti samo pisar ali gospod, ampak bo svoje zmožnosti skušal porabiti v trgovini in obrti, Kdor bo tu z nami sodeloval, ta bo spravil Ljubljano na višino, kakor je ni imela še nikoli! (Viharno pritrjevanje.)

Kaj pa so liberalci spričo tega storili? Liberalci so proti nam zabavljali in to zabavljanje je bilo silno jalovo. In medtem ko so liberalci zabavljali, je rasel na slovenskih tleh Nemec s svojim kapitalom in trgovino. (Tako je!) Zdaj pa brem po plakatih: Črni klerikalizem steza roke po beli Ljubljani. (Veselost.)

Na adreso Nemcev.

Ker smo ravno pri Nemcih, naj se — pa čisto mimogrede — dotaknem tudi teh naših someščanov. Nemce nam liberalci podtikajo vselej, kadar kaj drugega ne vedo. (Klici: Sami so pa imeli z njimi pogodbo!) Če liberalca vženete, da ne more nikamor, pa pravi: Ampak vi ste z Nemci zvezani. (Veselost.) Stvari pa stoji čisto drugače. Vodstvo nemške stranke na Kranjskem je najprej slovenskemu ljudstvu tako sovražno, (Veliko pritrjevanje.) da še besede Slovenci ne zapiše, ampak vedno le „Windische“, obenem pa ti ljudje tako sovražijo našo vero, da jim „katoliško“ nitf iz peresa ne uide, ampak smo jim „Windischklerikale“. Vodstvo nemške stranke na Kranjskem je tako daleč od nas, da ne poznam nobene poti, ki bi od nas tja in od tam k nam peljala! (Viharno pritrjevanje.)

Kdor bere glasila, ki jih oskrbuje s članki in dopisi vodstvo nemške stranke na Kranjskem, ta ve, da lažejo ravnotako predržno in brez sramu kakor „Jutro“ in „Narod“! (Res je!) Naj se zleže kjerkoli in kakršnakoli laž ali proti našim zavodom ali proti našim možem, takoj pride v graške liste in od tam daleč po svetu. Tako smo mi zvezani z Nemci! (Dolgotrajno veliko pritrjevanje.) Tako smo mi zvezani z Nemci, da ne najdemo njihovi listi nikdar nobene čedne besede za našega voditelja dr. Šusteršiča (Viharno vzklikanje: Živio dr. Šusteršič!) da z najumazanejšimi besedami blatijo tudi mojo malenkost. Vse gnusne in lopovske laži proti Zadrugi Zvezi so ponovili nemški listi in zato delamo odgovorno vodstvo kranjskih Nemcev in mu napovedujemo neizprosno boj, kakor se spodobi proti lažnjivcem, sovražnikom našega naroda in vere! (Burno odobravanje.)

Zdaj pa poglejte slovenske liberalne liste. Večina člankov „Naroda“ in „Jutra“ se lahko v nemščino prevstavi in jaz resno predlagam, da se ta dva lista, da bo manj stroškov, izdajata v obeh deželnih jezikih, potem ne bo treba Nemcem o nas nič več pisati. (Burno pritrjevanje in velika veselost.)

Zakaj imajo liberalci v Ljubljani še pristašev?

Čudno se zdi marsikomu, če gleda Ljubljano in vidi, da je Ljubljana kljub temu, da so jo liberalci toliko oblatiti in oškodovali, šla dozdaj vedno le za njimi. Odkod to? Ta prikazen je za tistega, ki rad premišlja in išče na dan stvari vzrokov, jako zanimiva. Korenina temu pojavu tiči prvič v tako zelo menjajočem se značaju Ljubljane. Nič stalnega ni v gospodarskem oziru, in to vpliva tudi na duha, na mišljenje. Kdor gospodarsko skače, tega duh tudi ni v ravnovesju, da bi stvari trezno presojal in se postavil na določno stališče. Ljubljana je na vulkaničnih tleh, zato je bila dozdaj na liberalno plat nagnjena. V tem obstoja vse jedro liberalizma: Misli, kar hočeš, delaj, kar hočeš, da le zoper farje zabavljaš! (Pritrjevanje.) Programa ni nič, ne gospodarskega, ne socialnega. Ta duh je tičal do danes v našem meščanstvu. Ni bilo zmislja za edinost v političnem oziru, nasprotstvo proti vsakemu stanovskemu združevanju, ker je v Ljubljani bilo vse razbito, ker je tu divjala in žalibog še divja borba za vsakdanji kruh hujše kot katerikoli drugod. (Res je!) Kje so naši samostojni obrtniki — samo po imenu so samostojni vsi ti mali, ubogi mojstri — naši trgovci brez kredita in naši delavci se vsake štirinajst dni menjajo. In tukaj naj mimogrede omenim: Kaj smo ravno mi naredili iz tobačne tovarne? (Veliko pritrjevanje in ploskanje.) Ali nismo bili mi tisti, ki smo to naše najštevilnejše delavstvo, ki ga imamo, ki je bilo pred 15. leti tako zaničevani, dvignili da danes najpreprostejšo našo tobačno delavko brez skrbi lahko pošljemo v vojsko s kakim dr. Tavčarjem! (Viharno pritrjevanje.) In mi smo bili, ki smo prvi ustanovili stalne domove za naše delavce, da imajo streho za vse

večne čase — to le mimogrede omenim — zato ker smo mi moški, ker nobena za nič ne prosimo, zakaj ne na nas, ampak na Ljubljani je, da premišljuje kaj bi Ljubljana dobila, če bi svojo upravo našim možem poverila! (Živahno odobravanje in pritrjevanje.)

Naloga S. L. S. je, osvoboditi Ljubljano terorizma liberalnih laži.

Rekel sem, da je menjajoči se gospodarski značaj Ljubljane kriv, da se mnogi ne morejo povzpeti višje kakor do liberalizma, potem pa je to, da so naši ljudje ponosni, kakor se za Slovence spodobi. Naše ljudstvo ni za hlapca rojeno, tudi naš delavec je živ, brihten, priden in želi kvišku, da bi vsaj njegovi otroci bili srečnejši kakor je on. Zato se tem ljudem noče na tisto stran, o kateri jim liberalci neprenehoma noč in dan tribijo, da hoče vse ljudi napraviti nesamostojne. To je dejstvo: liberalno časopisje vlada v Ljubljani, to časopisje daje Ljubljancem navodila, kako naj misli, jutraj »Jutro«, za popoldan in ponoči pa »Narod«. (Veselost.) Ti listi samo to rjovejo in vpijejo, da je „klerikalci“ najbolj sirov, najbolj zabiti, najbolj zagoveden, najbolj nazadnjašk najbolj neumen; da bo vse zapravil oni, kdor bo šel z nami, da bo pri nas tako kakor na Španskem, s celega sveta znašajo ilustracije, Ljubljancem pa bere in tu dobi misel: pri „klerikalcih, je hudir (Veselost.), tam je nazadnjaštvo, tam so rimski trinogi, bo prišla inkvizicija, bodo prišle grmade, če ne bom škofu šolna poljubil, me bodo živega odrli. (Velika veselost.) Tega se boji marsikateri ljubljanski purgar (Veselost.), da bi take smrti ne storil. (Velikanska veselost.)

Laž ima kratke noge, toda dolga je pot, ki jo potrebuje, da se izkadi iz možgan, kamor se je vselila. Da je kaj laž, se da hitro dokazati, ampak jo komu docela iz glave izbiti, to stane truda in časa. Z lažjo prepojeni možgani so podobni možganom, ki so z alkoholom impregnirani — in liberalne laži so z alkoholom v tesni zvezi — in kakor je treba dolgih let abstinence, da ves alkohol izpuhti iz glave tako je treba truda in časa, da se zbrihta tisti, ki je srkal vase laži liberalizma. (Res je!) Dolžnost naše stranke je, da bo s tistim številom naših „mo“ ki bodo prišli na magistrat, zdravila možgane tistih ubogih meščanov, ki trpe pod lažmi „Jutra“ in „Naroda“, (Živahno pritrjevanje) in da osvobodi Ljubljano tistih grmad, na katerih se vsak dan cvrče pamet marsikaterega našega meščana! (Veliko pritrjevanje.) To bodo naši ljudje dosegli!

Treba pa bo izpodkopati tla tudi onim lažem, ki krožijo o naši Ljubljani med tujimi narodi, po širnem svetu.

Kako so liberalci Ljubljano oblatili.

Prva laž je ta, da je ljubljansko prebivalstvo divje, sirovo in sovražno. Naš meščan je miren, „fleten“ in prijazen. (Res je!) Ali ni Ljubljancem veliko bolj prijaznejšega značaja kakor marsikateri drugi meščani po neslovenskih mestih v naši državi? (Veliko pritrjevanje.) Krotko je življenje v Ljubljani in celo če se krega, se Ljubljancem zares ne zjezi, ampak vse obrne na dovtip in šalo. Poglejte, kljub temu, da so politične razmere tako napete, ni hudih sovrašttev po Ljubljani (Res je!) Nič resničnega sovraštva ni!, naše meščanstvo je dobro kot kruh in skrajno miroljubno. Vsakega imajo radi, če je le količkaj za kaj, in mu pomagajo.

Liberalci pa, kaj so ti napravili? Par pobličev so nagnali, da so okna pobijali. (Tako je!) Tako so napravili, da cel svet govori, da je ljubljansko prebivalstvo sirovo, da je tu pri nas gnezdo razbojnikov in da v Ljubljani tujec ni življenja in lastnine varen. Seveda je h tej laži veliko pripomogla tudi zloba nemškega vodstva na Kranjskem, ampak liberalci imajo tega tudi velik del na vesti. (Veliko pritrjevanje.) Laž, da je ljubljansko prebivalstvo sovražno, mora pasti, in padla bo, če bo padla liberalna stranka! (Burno pritrjevanje.) Če ne, smo zmiřej v nevarnosti, da bodo zopet pobličji začeli razbijati. Liberalci so tako otročji, da je ni neumnosti pod solncem, da bi je liberalci ne naredili. (Tako je! Res!) Če hočemo, da Ljubljana zopet dobi svoje staro dobro ime, da napreduje v obrtnem in trgovskem oziru, je treba, da to laž, ki jo je liberalna stranka v svet spravila, spravimo zopet s sveta, in sicer tako, da liberalcem pokažemo pot z rotovža! (Viharno, dolgotrajno, navdušeno pritrjevanje.)

Naše avstrijsko domoljubje.

Druga velika laž, če je sploh mo- goče večje očitanie — in tudi glede te

laži niso naši liberalci nedolžni — je ta, da je Ljubljana v državnem oziru nevarna. Ta misel živi celo v visokih krogih, da se v Ljubljani koti misel, kako Slovence odtrgati od našega cesarstva. V tem oziru so pomagale nam sovražne vlade, predvsem tudi tisti baron Hein (Klici: Dr. Tavčarjev zaveznik!), ki je preganjal študente, ki so se rusko učili (Klici ogorčenja), pa tudi druge vlade so rade povsod vohale izdajstvo. Rekli so, da smo Slovenci z Rusom zvezani ali saj s Srbom, da komaj želimo trenutka, kdaj bi Ljubljana prišla pod slavni prestol srbskega kralja. (Ironičen smeh.) Nobena izmišljotina ni hudobnejša od te, kajti Ljubljana je cesarju zvestejša kakor marsikatero veliko mesto v naši državi! (Viharno pritrjevanje.) Laž, da je Ljubljana avstrijski državi nasprotna, se širi najbolj od tistih strank, ki so vladale Avstriji s pomočjo tistih Lahov, ki se nikdar niso v Avstriji čutili domače in se ne bodo, in s pomočjo tistega Wolfa in njegovih radikalnih Nemcev, ki bi rajši danes kot jutri priklopili Avstrijo Prusiji. (Veliko pritrjevanje.) Da se tako hudobna in neumna laž more po celem svetu razširiti, tega so tudi naši liberalci krivi. (Res je!), ki so si vsakovrstne trapaste otročarije izmislili, da so našim sovražnikom dali še večjo korajžjo se o nas in o Ljubljani lagati. (Viharno pritrjevanje.) Tudi ta laž se bo dala le na ta način premagati, da liberalcem pokažemo pot z rotovža! (Burni klici: Tako je!)

Naša stranka je avstrijska stranka (Navdušeno odobravanje.), ona hoče veliko in močno Avstrijo! (Klici: Iz katere se »Narod« vedno nočuje!) Mi vemo, da se v gospodarskem oziru vzdržijo danes le močne države. (Veliko pritrjevanje.) Mi se ne moremo majhne države igrati, norec je, kdor na kakršenkoli način propagira idejo malih držav na našem jugu! (Res je!) Kdor hoče veliko, bogato in srečno Ljubljano, kdor hoče močan in zdrav slovenski narod, ta mora želeči, da Ljubljana ostane za vse večne čase v zvezi z močno in veliko državo, z močno in veliko Avstrijo! (Vihar navdušenja in pritrjevanja.) To nas pa ne ovira, da hočemo zvezo s Hrvati (Navdušeni živio-vzkliki in ploskanje.), da hočemo edinost z našo Dalmacijo, z Istro, z Bosno (Viharno navdušenje.), to nas ne ovira, da pokažemo svoj moški ponos tudi pred cesarskim prestolom (Burno dolgotrajno nepopisno odobravanje), zakaj dvorna politika ni vedno istovetna z državno politiko (Veliko pritrjevanje.) in zato radi včasih pretrpimo in prenesemo marsikaj, če je treba braniti pravdo narodu. (Velikansko odobravanje in navdušenje.) Mi se nikomur in za nobeno ceno ne prodajamo, mi vemo, da je Avstrijo treba šele roditi. (Viharni vzkliki: Tako je!) Avstrija mora postati krepka in velika država, ki bo mogla v trgovinskem oziru konkurirati z drugimi, tako da bodo tudi našemu narodu na razpolago obilna sredstva za njegov gospodarski napredek in izpopolnitev! (Veliko pritrjevanje.) Zato je avstrijska državna misel nekaj, kjer bi se morali srečati vsi pametni ljudje, tudi socialni demokrati, zakaj delavcem se bo dobro godilo le, če bo država mogla razviti vse svoje gospodarske sile. (Pritrjevanje.)

V tem oziru se mi ne igramo, to svoje misel branimo proti vsakomur! Zato pa nočemo nič slišati o tistih, ki takrat, kadar jih odzgoraj vidi, igrajo patriote, če pa jih odzgoraj ne vidi, se grejo revolucijo. (Pritrjevanje.) To so samo taki ljudje vstanu, ki nimajo nič poštenja, nobene odgovornosti, nimajo nič izgubiti in ki nič drugega ne zaslužijo, da se jih pošlje v arest ali pa na Studenec! (Viharno pritrjevanje.) Le taki se morejo igrati z narodovo srečo! (Viharno pritrjevanje.) Pri nas je korajža nasproti vsakomur, tudi nasproti najvišjim mestom, tega pa ne bomo delali in tega se nikoli od nas ne sme pričakovati, da bi vzbujali strasti, da bi pehali ljudstvo v revolucijo, da bi mu slikali, kar ni mogoče, da bi ga tirali v pogubo — tega nikoli ne bomo! (Gromovito odobravanje.)

Kakšen je naš »klerikalizem«?

Tretja reč, katere bo treba Ljubljancem osvoboditi, je strah pred »klerikalizmom«. Vprašam ali je res, da se kaže, kakor da bi naša duhovščina imela namen, da vse podjarmi in da bi ljudje kakor ovni in jarci v vsakem oziru za duhovnikom hodili?

Duhovni smo začeli za ljudstvo delati ker drugega ni bilo! (Viharno pritrjevanje.) Zakaj pa niso začeli liberalni učitelji? (Veliko pritrjevanje.) Zakaj pa ne liberalni dohtarji? (Gromovito pritrjevanje.) Jaz tu konstatir-

ram, da je ljubljansko duhovništvo držalo slovenski prapor Ljubljane pokonci, ko so bili liberalci zvezani z Nemci! (Vihar pritrjevanja.) In duhovniki so začeli pri nas zahtevati demokratske pravice, duhovniki so zahtevali splošno in enako volilno pravico! (Burni pritrjevalni vzkliki.) Ali je to znamenje gospodstvažljivosti, ali pomeni to pravice ljudi tiščati, ali se to pravi hoteti imeti ljudstvo nezavedno, neumno in ga imeti na špagi? Če bi bili slovenski duhovni hoteli res ljudstvo imeti na špagi, bi se bili zvezali z nemškimi graščaki (Tako je! Liberalci so se!), potem bi mi ne delali za splošno in enako volilno pravico za državni zbor, ne za razširjenje volilne pravice za deželni zbor in bi tudi ne bili odprli vrata na magistrat doslej brezpravnim slojem! (Viharno odobravanje.) In če očitajo našemu duhovništvu, da hoče ljudstvo napraviti brezpravno tisti, ki so se upirali z vsemi silami splošni in enaki volilni pravici, je to še veliko grše. (Tako je!)

Resnica je ravno nasprotna! Mi duhovniki se čezdaljebolj odtegujemo od javnega življenja! (Res je!) Naša stranka se bo mogla kmalu imenovati stranka katoliških laikov. (Veliko pritrjevanje.) Koliko pa je nas? Jaz in Žitnik sva na Dunaju v državnem zboru, v deželnem zboru pa še dr. Lampe in trije drugi župniki. Mi moramo ljudi držati nazaj, da niso sami duhovni izvoljeni (Tako je!), mi duhovniki se moramo boriti, da ni preveč duhovnov v naših političnih zastopih, pa, kolikor nas je, to lahko rečem, da smo tudi za kaj! (Viharno, navdušeno in dolgotrajno odobravanje in ploskanje.) Takega talenta, tako večjega, pridnega in kot zlata vaga zanesljivega delavca kot je n. pr. naš dr. Lampe, ga ni. (Navdušeno pritrjevanje in vzkliki: Živio dr. Lampe!) Ali je, to vprašam, to kakšna škoda za stranko, za naše ljudstvo, za mesto? (Ponovni navdušeni vzkliki.) O sebi pa ne bom govoril, to pa vem, da tudi jaz nisem ravno največji osel! (Veselost. Navdušeni vzkliki: Živio naš Krek!) Jaz le pravim: **Bog daj, da bi se mi duhovni mogli vrniti popolnoma k svojemu dušnopastirskemu poklicu;** kakor dolgo pa bo liberalizem tako troval naše ljudstvo, bomo vedno na svojem mestu, da ga pobijamo z vsemi silami (Navdušeno odobravanje), kakor hitro pa se pokaže še več sposobnih ljudi, katerim bomo z mirno vestjo lahko zaupali naše ljudstvo, pa bomo izstopili iz vrst političnih bojnikov!

Naš klerikalizem obstoji v tem, da nečemo in da ne dopustimo, da bi kdor stopi v duhovski stan, veljal za manjvrednega in da bi ne smel dobiti ljubezni in zaupanja ljudstva! (Veliko odobravanje.) Če bi kak liberalci videl po deželi našo mladino, zbrano okoli kaplanov, in ljudstvo, kako gre za svojim duhovnikom, ko bi videl liberalce, kako globoko ljudstvo svoje duhovnike ljubi in spoštuje, kaj bi neki rekel, kako bi bilo takemu-le liberalcu pri srcu? **Zato, ker sta ljubezen in zaupanje stvar srca in ker ni nobene postave, da bi ljudstvo duhovnika, ki to zasluži, ne spoštovalo, ljubilo in zaupalo, zato liberalcem njihovo zabavljanje nič ne pomaga. Oni grizejo tu v granit in si bodo na njem tudi zobe polomili!** (Viharno pritrjevanje.)

Ljubljana je še globoko verna (Res je!), cerkve so polne in ogromna večina ljubljanskega prebivalstva hoče živeti v miru z duhovnikom. (Veliko pritrjevanje.) Če pridem jaz v Ljubljani v kakšno družino, o kateri se pravi, da je liberalna, kako so z menoj vsi prijazni! Ampak jaz pravim: **Če sem jaz tak slepar, tak tat, lump, kakor dan na dan piše liberalno časopisje, če hočem jaz začeti po Ljubljani zažigati grmade, kakor trdita »Narod« in »Jutro«, potem morajo Ljubljancje ali nas duhovne s trnjevi šihami pogrnati iz Ljubljane ali pa, če to res ni, potem pa poženite liberalce!** (Viharno pritrjevanje.) **Eno ali drugo!** (Gromovito pritrjevanje!)

V imenu kruto razžaljenega, tako opsovanega duhovništva, tistega stanu, kamor hodijo še vedno najbolj odpirali vrata ljubljanski reveži, kličem: **Kdor je poštenjak, ta mora delati zdaj na to, da se ali cerkve po Ljubljani podedo ali pa, da se tisti, ki lažejo, poženjo tja, kamor spadajo!** (Bravo! Navdušeno pritrjevanje. Klič: Doli z lažnjivci! Proč z liberalci!)

Res je, da je Ljubljana, kar se ve re tiče, v zadnjem času nekoliko padla. Res je, pravim, žalostno je, da so liberalci svoje brezbožne in nizkotne misli začeli sejati tudi med dekleta. (Klič: Zelo žalostno!) Ampak jaz se ne čudim taki-le punčki, ki vsak dan bere tisto umazano »Jutro«, da zaviha nasek, če vidi duhovnika, ampak zaničujem in na sodbo kličem tistega, ki je to naredil! (Viharno klič pritrjevanja in ogor-

čenja) ki je začel svetišča dekliških src podirati, ki zastruplja in v blato vleče ta mlada srca! (Ponovno pritrjevanje in ogorčeni vzkliki!)

Fante na rotovž, ne pa stare šembilje!

Laž o »klerikalizmu«, ta laž bo padla, padla bo slej ali prej, kakor mora vsaka laž pasti. (Veliko pritrjevanje.) Lepa stara narodna pesem pravi: Stoji, stoji Ljubljanca, Ljubljanca dolga vas. To pesem, ki tako lepo kaže vez, ki je med našim mestom in kmečkim ljudstvom, ja zapel kmečki fant, ko je po beli cesti šel proti Ljubljani. In videl je sredi te Ljubljanice lipico zeleno, okoli te lipice pa kamnatno mizo, okoli te mize pa stolce. Ta miza je rotovž, stolci so pa stolci ljubljanskih svetovalcev (Velika veselost). Ko je tisti fant prišel v Ljubljano, je bil najbolj vesel tega, da je okoli te mize videl same fest fante na tistih stolcih. (Veselo pritrjevanje.)

Če bi pa tisti fant prišel v Ljubljano pred nekaj časom, bi ne bil na istih stolcih videl same fest fante, ampak same stare šembilje (Veselost. Klič: Bravo! Tako je!), in če bi prišel zdaj, bi videl okoli gostilniških stolov same »kartenšlagerce«, (Viharna veselost) ki ugibajo, kam bo Ljubljana prišla, če voli »klerikalce«, bi videl — babe, ciganke nočem reči, ker nočem nikogar razžaliti — ki vedo samo, kaj bo. (Veselost.)

Cestni zakon — kartenšlagerce! (Burna veselost). Melioracijski zakon — stare ciganke! (Nepopisna veselost). Desetmilijonsko posojilo — šembilje! (Bučen smeh.) Oni ne vidijo zakonov, kakršni so oni le vejo, kakšni bodo! (Veselo pritrjevanje.)

Te šembilje so dobre za kratek čas, za šalo, to je le zabava, če kdo zna vse prorokovati, ampak magistrat, ta pa ni zato, da bi se na njem karte »šlagale« (Veselost in pritrjevanje), to je resna stvar, tam je treba delati, da bo kdaj kaj! (Viharno odobravanje!)

Na teh stolcih so sedeli sami božjastni ljudje (Bučna veselost), ki jih semintja meče, ki jih zdaj meče na nemško, zdaj na srbsko plat (Viharen smeh). Božjastnih ljudi pa ne na rotovž, taki ljudje so za špital (Nepopisna veselost in burno pritrjevanje), taki ljudje potrebujejo varha! (Bravo!), na magistrat pa morajo zdravi ljudje, brez varuha, še žena ne sme z možem na rotovž! (Velika veselost!)

Če bi danes tisti fant gledal liberalce, kaj so in kaj hočejo, bi spoznal, da jih je med njimi največ takih, ki jih luna nosi. (Gromovit smeh.) V nočeh, polnih groznih sanj, jih spravi luna pokonci, da hodijo po strehah, delajo nerazumljive stvari, da po dnevi ne vedo, kaj so počeli, potem pa nadaljujejo svoje norčije — luna jih nosi! In ker delajo naši liberalci v politiki, ali ni to tako, kakor da bi jih luna nosila? (Veselost in pritrjevanje!)

Ljubljana pa rabi na magistratu zdravih ljudi, ki ponoči spe, podnevu pa jasno vidijo, in kar vidijo, tudi jasno znajo povedati! (Bravo-klič!) Naj bi na belo nedeljo mogli zapeti Slovenci o Ljubljani:

Na stolcih sedé — fantje!

Govornik je končal med ploskanjem in odobravanjem, kakor smo ga le malokdaj čuli na naših lepih shodih. Dr. Krek je s tem svojim govornom zadel žebelj na glavo; liberalizem se je pokazal v vsej svoji nagoti in neumnosti. **Bil je ta govor pogrebna pesem staremu liberalnemu magistratovstvu v Ljubljani!**

Po dr. Krekovem govoru dobi besedo gospod Ivan Štefe, živahno pozdravljen. Štefe razloži z ozirom na dejstvo, da se sleparji najdejo vedno le v liberalnih vrstah, nekatere važnejše stvari glede volitev in prebere neko pesem, ki opeva — konec liberalnih korit, kar je vzbudilo veliko veselost in pritrjevanje.

Nato nastopi med viharnimi in dolgotrajnimi aklamacijami načelnik S. L. S.

DR. ŠUSTERŠIČ,

ki izvaja:

Ljubljano so umazali liberalci!

Na vseh vogalih po Ljubljani čitate na kričavih plakatih, da mora ostati Ljubljana bela in da steza po njej roke črni klerikalizem. (Veselost in ironični vzkliki!)

Ljubljana je res bela, ampak liberalna stranka je zadnja, ki ima pravico se nato sklicevati, kajti ves omikani svet ve, da so bili liberalci, ki so Ljubljano pomazali (Veliko pritrjevanje), pod liberanim vodstvom je Ljubljana umazana postala (Burni klič: Res je!) in volivci bodo zdaj za to skrbeli, da bo Ljubljana zopet čista postala in da se bo svobodno dihala po Ljubljani! (Klič: Bomo skrbeli!)

Septembarske žrtve vpijejo zoper liberalno gospodarstvo!

Liberalci se ošabno ponašajo, kaj so v Ljubljani storili. (Klič: Same lumbarijel) Zaman se povprašujemo, kje so pa tista slavna dela? (Klič: nikjer!) **Ali so tista slavna dela dogodki septembra leta 1908?** (Klič: Da, ti so njihovo delo!) Tisti septembski dogodki, ko so liberalni kolovodje gnali ljudi v silovitosti, ko so uboge ljudi nahujskali! (Klič: Sam so se pa skrili!) **Kri septembskih žrtv vpije do neba zoper liberalno gospodarstvo!** (Gromovito pritrjevanje!) **Liberalni kolovodje, ki so te škandele vzprizorili, ko v prvi vrsti krivil** (Viharno pritrjevanje in burni vzkliki ogorčenja.) Kdor se tako vede, da mora vojaštvo priti na ulico in potem pride do konflikta z vojaštvom, kdor je to povzročil, ta je pravi krivec. (Tako je!) Reveži so zavoljo tega po ječah sedeli, dva nedolžna sta dala svoje življenje, **liberalni kolovodja pa, ki imajo vse to na vesti, ti pa hodijo prosti okoli** (Klič: Ribnikar!) **in apelirajo na Ljubljančane, naj jim dajo glasove!** (Viharni vzkliki: Škandal! Fej!)

Jaz mislim, da je Ljubljana toliko ponosna, da bo te ljudi nagnala in da se bodo razmere temeljito zjasnile! (Klič: Se bodo!)

Najboljše znamenje, kaj so liberalci naredili v Ljubljani, so spomeniki, ki so jih postavili. (Tako je! Prešernov!) Mene je sram, če jih pogledam! (Klič: Vsakega mora sram biti!) Nekaj tako skrajno grdega in neokusnega nisem videl na celim svetu, koderkoli sem bil, liberalci pa se ponašajo, kakšna »inteligentna« stranka da so!

Poglejmo cesarjev spomenik! Če bi bil jaz vlada, bi bil prepovedal, da se našemu cesarju tak spomenik postavi! (Res je! To je škandal!) **Ta spomenik je razžaljenje cesarja!** (Tako je! Res je!) Ali je to cesar? Jaz sem enkrat poznal nekega starega postreščka, ki je bil podoben tistemu »cesarju«, ki so ga liberalci postavili pred justično palačo. (Velika veselost.) Če bodo naši vnuki ta spomenik gledali, bodo imeli čisto napačno predstavo o tem, kakšen je bil naš cesar. Eden prvih predlogov v bodočem občinskem svetu bo moral biti, da se »cesarjev« kip, ki se zdaj nahaja pred justično palačo, odstrani in postavi v muzej. (Klič: Čemu bo pa tam?) To bo Hribarjev kot v muzeju! (Burna veselost.) Pod kip bo pa treba postaviti tablo z napisom: Tega »cesarja« so v Ljubljani napravili, ko je bil župan Ivan Hribar. (Velikanska veselost.) V tistem Hribarjevem kotu pa naj še izpostavimo slike zgradb bivše liberalne večine. Tako n. pr. ljudske kopeli, tega pajzelnar (Bučna veselost, gromovit smeh), potem sliko »Tivolijska«, te kolibe (Velikanski smeh), skozinsko pokvarjene, potem »Mestni dom« in tisti vodomet pred njim, v katerem so kmetje krave napajali, (Nepopisna veselost) tisto korito. (Klič: Magistratovo! Velik smeh), ki so je podrl. (Klič: So že vedeli zakaj! Veselost.) Ali pa sliko Valvazorjevega spomenika! Ta tudi ne spada pred muzej, ampak v muzej notri (Veselost.) in sicer kot znamenje popolne liberalne dekadence v Ljubljani. Tisti Valvazor stoji nagnjen na desno, ravno tako, kakor če bi bil ravnokar komu kakšno klofuto pripeljal. (Buren, gromovit in viharen smeh.) Tega Valvazorja bi bilo 23. aprila treba posnemati. (Velika veselost) da bi ljubljanski volivci liberalcem pošteno klofuto prisolili! (Velikanska veselost in veliko odobravanje.)

Potem bi spadal v tisti Hribarjev kot jubilejski most, tiste zverine, ki so jih postavili, da ga vahtajo. (Veselost. Klič: Ti liberalce vahtajo!) Če ga od spredaj pogledaš, je velik tič, od zadaj pa krokodil (Velik smeh), vse skupaj pa brezmejno grda žival. (Nepopisni smeh.) Te zverine so prava podoba liberalne stranke (Gromek smeh), kako je nepopisna grda, in čisto prav je, da so zraven napisali, da ko je Hribar župan, so se te zverine naredile. (Gromovita veselost.)

Zadnji teden imamo pred seboj. Naše geslo je zdaj bolj kot kdaj: **Agitirati, agitirati in agitirati!** (Tako je!) **Zmaga je čisto lahko mogoča, če vsi svojo dolžnost storimo!** (Viharno odobravanje.) 23. aprila bo za javni red popolnoma preskrbljeno, preskrbljeno bo za volilno svobodo, tiste strahovlade ne bo nikdar več! (Klič: Nikdar!) **In če bi liberalci zopet skušali uganjati silovitosti, je preskrbljeno, da se zopet prekucnejo kakor so selani!** (Viharno odobravanje.)

Bela nedelja naj bo še enkrat dan Vstajenja, vstajenja našega lepega mesta, središča vesoljne Slovenije, vstajenja slovenskega ljudstva! Naprej v boj do zmage!

Govoru ljubljenege načelnika S. L. S. je sledilo gromovito ploskanje in odobravanje. Nato je po pojasnilih za volitve, katere je podal Ivan Štefe, g. Ivan Kregar, ki je bil med tem prevzel predsedstvo, shod zaključil in pozval k marljivji agitaciji.

To je bila naša manifestacija v beli Ljubljani!

Kje se bo volilo v Ljubljani?

Vse ženske - volilke volijo v poslopiju mestnega dekliškega liceja, Bleiweisova cesta št. 23, v treh voliščih, za kojih vsako se postavi ena volilna komisija, in sicer po sledečem redu:

Ženske - volilke začetnih črk volijo:

- A do J**
v telovadnici v pritličju,
- K do P**
v učilnici v I. nadstropju,
- R do Ž**
v risalnici v II. nadstropju.

Vsi ostali volilci - upravičenci, t. j. oni moškega spola — bodisi da izvršujejo volilno pravico osebno ali kot zastopniki, odnosno pooblaščenci, volijo po skupinah v naslednjem določenih na nastopnih voliščih:

Volilni upravičenci začetnih črk volijo:

- A in B**
v vrtni dvorani hotela »Ilirija«, Kolo-dvorska ulica.

- C, Č in D**
v telovadnici I. drž. gimnazije, Toma-nova ulica.

- E, F in G**
v telovadnici II. državne gimnazije Poljanska cesta.

- H, I, potem J do vštete št. 2700 imenika III. volilnega razreda**

- v dvorani »Rokodelskega doma«, Komenskega ulica št. 12, I. nadstropje.
- J** (vsi ostali, vstevši vse dodatne vpisane) in **K** do vštete št. 3400 imenika III. volilnega razreda
- v veliki dvorani hotela »Union«, vhod skozi duri v Frančiškanski ulici.

- L**
v šolski dvorani mestne dekliške osemrazrednice pri Sv. Jakobu, Sv. Jakoba trg.

- M**
v pritlični veliki učilnici mestne dekliške osemrazrednice pri Sv. Jakobu, Sv. Jakoba trg.

- N, O, potem P** do vštete št. 5400 imenika III. volilnega razreda

- v telovadnici I. mestne dekliške ljudske šole, Komenskega ulica.

- P** (vsi ostali, vstevši vse dodatno vpisane) v pritlični učilnici I. mestne deške ljudske šole, Komenskega ulica.

- R**
v mali dvorani v »Narodnem domu«, pritličje, dvorana trgovskega društva »Merkur«. **S** do vštete št. 7000 imenika III. volilnega razreda

- v veliki dvorani v »Mestnem domu«, vhod od Streliške ulice.

- S** (vsi ostali, vstevši vse dodatno vpisane) in **Š**
v veliki dvorani v »Mestnem domu«, vhod nasproti mestni ledenici.

- T in U**
v telovadnici II. mestne deške ljudske šole, Cojzova cesta.

- V in W**
v pritlični učilnici II. mestne deške ljudske šole, Cojzova cesta.

- Z in Ž**
v mali dvorani v »Ljudskem domu«, Streliška ulica št. 12, I. nadstropje.

Trgovina dobro idoča, z mešanim blagom, na lepem prostoru, poleg cerkve, v prijetnem trgu v Ljutomeru se zaradi bolezni na več let da v najem.

Za prevzete blaga treba 25 do 30.000 kron. Zaloga bo znašala okoli 80.000 kron. Več pove lastnik

Franc Seršen v Ljutomeru.

1254

Zlate svetinje: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najbolj. kosm. zobo-čistil. sred-stvo

Seydlin

Izdovlatelj
C. Seydl
Ljubljana, Stritarjeva ulica 7

Pokažimo starim magistratovcem vrata z rotovža!

Glasovnice, ki jih dobite od nasprotnikov, strgajte in vržite proč!

Volilne izkaznice pobirajo volilcem nekateri liberalni sleparji. Volilci, ne dajajte iz rok ne izkaznic ne kuvert. Pazite na sleparje. Naznanite nam tiste sleparje, ki pobirajo izkaznice!

Ij Volilnih kuvert nekateri volilci z izkaznicami niso dobili. Kdor nima volilne kuverte dobi v pisarni poleg »Slovenčevega« uredništva, Kopitarjeve ulice, poslopje »Katoliške Tiskarne, III. nadstropje novo kuverto. Ondi se dobe tudi glasovnice za vse razrede!

Kdo je naprednjak? Volilno gibanje v Ljubljani je v polnem razvoju in lahko si sedaj po nastopu strank marsikdo napravi sodbo o vrednosti in kakovosti strank. Miren, trezen nastop Slovenske Ljudske Stranke imponira tudi nasprotnikom. **Tako nastopa stranka, ki ve, kaj hoče.** In liberalna stara magistratna stranka? Ta je s svojimi oštarijskimi valilnimi shodi, kjer se ljudje valjajo v pravem pomenu besede, in s svojimi starokopitnimi govorniki, ki vedno eno gonijo, naravnost komična. Vse drugače učinkujejo resni volilni shodi Slov. Ljudske Stranke, katerih vsak poda nove misli, nove načrte. Nasprotniki na oštarijskih shodih ponavljajo venomer že večkrat ovržene laži, svoja neumna prorokovanja, ki so taka, da očitvidno kažejo, kako hočejo poneumnjevat in kako imajo ljudi za norca, Slovenska Ljud. Str. pa nastopa s svojo jasno, odkrito besedo, vsak dan delujoč na izobrazbo ljudstva, vsak dan dvigajoč narodovo politično izobrazbo. Za poštene ljudi res ni težka sodba! Na eni strani dr. Krek in dr. Šusteršič pred množicami treznega, za narodov boj navdušenega, požrtvovalnega ljudstva — na drugi strani žalostna podoba: »general« dr. Tavčar v barjanski šnop-sariji, pred njim pa poslušavci: pred vsakega se je postavilo za primerno navdušenje frakelj šnopsa. Srce preleti ob takim prizoru mrzloti, pomilovanje, gnjus. Potem pa srce zopet vzkipi v nadušenju za delo Slovenske Ljudske Stranke! In v takem navdušenju se bodo 23. aprila dvignila vsa srca, ki hočejo narodu dobro, ki verujejo v njegovo bodočnost in jo hočejo! Pravo napredništvo bo korakalo dne 23. aprila pod zastavo Slovenske Ljudske Stranke! **Nazadnjaštva mi ne poznamo!** Vsak naš korak je korak naprej, korak k napredku, izobrazbi, moralni gospodarski povzdigi narodovi! Edino v naših vrstah ima prostor, ki hoče v svojem življenju narodu res kaj koristiti. Proč od strupenih sap k zdravemu narodovemu življenju!

Ljudstvo se vzbujal! Dva sija na shoda je imela Slov. Ljudska Stranka včeraj v Ljubljani. Dvakrat je bila napolnjena »Unionova« dvorana, ki je parkrat večja kot »Mestni dom«. Množice ljubljanskega ljudstva so pokazale, v čegavem taboru je ogromna večina Ljubljanec. To da marsikomu misliti. Te množice se z vsakim dnem bolj organizirajo, z vsakim dnem naraščajo, stara magistratna klika pa se pred koraki naših razprševa kot sitna nadležna megla pred vzhajajočim solncem. Poročilo o dopoldanskem shodu prinašamo na drugem mestu. Na popoldanskem shodu so se zbrale volilke in somišljenice S. L. S. Ogromni množici je krasno govoril dr. Šusteršič: Krščanska žena in javno življenje. Navdušene so se podale zborovalke na delo, da preredimo Ljubljano, da postane bela, zvesta hčerka matere Slovenije, ki je že povsod pomelala s tujim in neznačajnim liberalizmom. O tem shodu bomo še poročali.

Ij Naš shod na Barju. Včeraj se je vršil shod S. L. S. v Črni vasi na Barju pri g. Iv. Jevcu. Shod je bil izborno obiskan. Dr. M. Božič je govoril o dubu liberalizmu, ki ubija vsako versko življenje in se v boju proti katolištvu veže z najhujšimi narodnimi sovražniki, če to kaže. Zavračal je napade časopisja, zlasti nesramnosti »Jutra« in eksistence okoli tega lista, ki je nam Slovincem v največjo sramoto. — Deželni odbornik dr. Zajec je v ostrih besedah zavračal liberalne laži, ki jih prišajo posebno sedaj pred volitvami liberalni časopisi o naši stranki in volilnih osebah o njej. Med burnim odobravanjem je odgovarjal na letak, ki so ga izdali liberalci proti dr. Šusteršiču in je v jedrnatih besedah opisal delovanje poslancev S. L. S. v državnem in deželnem zboru. Na ostudne napade liberalnega časopisja na mojo

csebo odgovarjam sledeče: Liberalci mi očitajo, da sem kot začasni ravnatelj deželne bolnišnice pregnal dr. Šlajmerja in da se pasem kot ravnatelj bolnišnice pri koritu. To je najostudnejša laž, s katero so me oblatili liberalci. Resnica je le, da sem našel, ko sem prevzel deželnoodborniško mesto, odpoved prejšnjega ravnatelja, ki je iz tehničnih vzrokov odložil vodstvo bolnišnice. Ker pa nobeden primarij vsled obilnih poslov, ki jih ima vsak na svojem oddelku, ni mogel prevzeti vodstva, sem prevzel sam **začasno vodstvo, in sicer brezplačno.** To je torej tisto korito, ki mi ga očitajo liberalci. Seveda liberalci sploh ni v stanu misliti, da bi mogel kdo v javnem interesu kaj brezplačno storiti. Kar se pa tiče vpokojitve dr. Šlajmerja, naj bodo liberalci tihi; sicer jim zagodem, da jim bo brenčalo po ušesih do sodnega dne. Dr. Šlajmerju je naredil spričevalo vladni svetnik dr. Zupanc, ki velja za liberalca. To spričevalo pravi, da je dr. Šlajmer **popolnoma nesposoben za službo v bolnišnici.** Tudi dr. Šlajmer sam mi je osebno izjavil, da se čuti tako izmučenega in opešanega, da pri najboljši volji ne more več opravljati službe. Če bi bilo res, kar trde liberalci, potem bi bilo Zupancovo spričevalo laž, česar pa ne verjamem. Tudi o dr. Šlajmerju imam boljše mnenje kot liberalci. Če bi bil on zdrav, gotovo ne bi oškodoval dežele, saj je poštenjak, in **šel zdrav v pokoj.** Koncem govora pozivlja dr. Zajec barjane, da volijo po pameti! Govorili so še kaplan Gostiša, J. Gostičar in kandidat barjanov Jevc, nakar se je krasni shod zaključil.

Shod S. L. S. v Tomačevem. Včeraj se je zbralo v prostorih Kovačeve gostilne lepo število moč-volilcev, katerim sta gg. deželni odbornik dr. Pegan in prof. K. Dermastia v krepkih besedah pojasnila liberalno ljubezen do kmeta in brezmejno hinavščino in predrznost liberalne stranke. Prišla sta na shod tudi vodmaška kandidata Praprotnik in Lušin. Nekaj sta stokala od zunaj v veži in pamagal jim je pri tem od žganja poln revček. Najbolje je Praprotnika zbolelo, ko se je povedalo zbranim možem, da tisti človek, ki raznaša v vrečah »Narod« in »Slovenski dom« po Posavju, sila rad dela za šentpetersko cerkev in cerkve sploh. Tako ga je zbolelo, da se je oglasil k besedi, a povedal ni nič pametnega, kakor to, da je pri šentpeterski cerkvi res zaslužil lepe krajcarje, kar je zbudilo med možmi veliko ogorčenje. Slišal je tudi Praprotnik od moč-volilcev, da je bil njegov sobotni trud, ki je raznašal liberalne časopise, zaman, ker so le Posavke malo lažje v soboto zvečer zanele ogenj, ko so imele dosti papirja na razpolago. — Zbrani moč-volilci so sklenili do zadnjega prikorakati in pripeljati se v njega prikorakati v Ljubljano na volišče.

»Manifestacijska« — blamaža je bil včerajšnji »manifestacijski shod« narodnorakovske stranke v »Mestnem domu«. Cel teden so zopet bobnali po »Narodu«, podpisavali uradniške, gostilničarske, ženske itd. »organizacije«, kričali, da mora »vsak zaveden Slovenec in vsaka zavedna Slovenka« na shod, da mora biti poln tudi trg pred »Mestnim domom«. Če je pa človek včeraj prišel v »Mestni dom«, je pa videl, da je v Ljubljani, če bi veljalo »Narodovo« mnenje, da mora vsak Slovenec in vsaka Slovenka na shod narodnorakovske stranke, le okoli 500 Slovencev, pa še od teh 100 socialistnih demokratov in mnogo drugih radovednežev nevolivcev. Niti popolnoma polne dvorane »Mestnega doma«, v katero gre, ako ni v njej nobene stola in ako je natlačena do zadnjega kottička, 800 oseb! Pač res: Ljubljančan naj jim kaže fige! Govorili so na shodu štirje govorniki: dr. Tavčar, dr. Triller, Ribnikar in Reisner. Govorili so samo stare stvari, tako da so res ni izplačalo, za te posušene govore napravljati shoda. Vse kar so govorili, je bilo tako resnično, kot trditve, da sedanja deželnozborska večina ni nič storila za uslužbenca. Škof je bil seve glavni predmet napadom, kakor bi škof stal sredi volivnega gibanja in bi škof imel kaj opraviti z mestnim gospodarstvom. Svoje plitvosti so govorniki hitro stresli. Shod se je pričel ob četrti na 11. in je bil končan ob četrti na 12. Ljudem, ki so bili na shodu, je odleglo, tisti, ki niso šli za tako revščino »manifestirate«, so pa lahko veselili. Ker je bilo premalo ljudi in je bil trg pred »Mestnim domom« prazen, je izostal nameravani spoved z zastava-

mi po mestu. Pripravijo naj se raje na pogreb stare magistratne klike dne 23. aprila!

Veliko revščino je pokazal dr. Tavčar na tistem liberalnem »manifestacijskem« shodu v Ljubljani na velikončni ponedeljek, ki je bil tako reven, da bi ga bilo bolj kazalo prirediti na veliki petek. Dr. Tavčarju so naša očitavanja, kako se je bratil z Nemci in kako je sovražno pisal v svojem »Narodu« o nižjih slojih, popolnoma usta zamašila, tako da je revež — lovil same zajce. Zajec in zajc in zajc, to je bila vsa modrost velikega lovca liberalne stranke, ki je pa ves čas lovil s svojo stranko samo — muhe. Dr. Tavčar je na polomljeno harmoniko svoje nekdanje slave in duhovitosti zahreščal najpreje pesem o Anastaziju Zelencu, očitajoč dr. Zajcu in dr. Lampetu, da še nikoli v svojem življenju nista brala Grünovih nemško - nacionalnih pesmi, kakor jih je z največjim navdušenjem bral Hans Tavčar, katerega so Nemci kot svojega najboljšega zaveznika in pridnega bralca Grünovih velenemških pesmic imenovali Deutscherja, ker so bili prepričani, da se po njegovih žilah pristna nemška kri pretaka. Nato je Hans Deutscher — po razbiti pogodbi zopet Ivan Tavčar — imenoval prizadevanje naših poslancev, da bi se cipe izvzele iz novega zakona v varstvo koristnih tičev, da bi Trnovčani ne prišli ob zaslužek, **oslarijo**, kar naj si Trnovčani dobro zapomnijo. Ker drugače ni mogel, je Tavčar potem začel govoriti o tistih delavcih, ki jim je svoje čase v »Narodu« grozil, kadarkoli so stopili upravičeno v štrajk, in jih na vse načine zmerjal ter nasprotoval splošni in enaki volivni pravici. Tem delavcem je dr. Tavčar v »Mestnem domu« obljubil, **da jim ničesar ne obljubuje!** Če bo delavstvo od tega sito, to je vprašanje. Najbolj pametno je bilo to, da je priznal, da bivši mestni svet za delavce res ni nič storil, ker tiste delavske hiše, ki bi jih imel zidati, **še danes ne stoji!** Potem se je Tavčar lotil hudiča, kakor da bi tudi ta v Ljubljani plačeval davke in s hudičem tudi končal. Upajmo, da ta Tavčarjev hudir res vzame liberalno stranko 23. aprila!

Liberalni shod na Barju je zbral celih 25 volivcev, pa ne z Barja. Dr. Tavčar je igral komedijo, z miz je pa tekkel — šnops. Berce je po svoje govoril od maš, Pustoslemšek se je pa igral liberalnega »Kriegsministra« ter se je jezil na — kanone. Naposled je venec liberalnih obljub, ki vedno prihajajo na dan pred volitvami, zaključil »knedel-fabrikant« in najnesposobnejši uradnik mestne zastavljalnice Bergant z velikansko obljubo: Če bodele imeli kaj težav, pa meni povejte, pa bomo sklicali shod. Z liberalnimi shodi pač nikomur nič odleglo ne bo!

Zgrižajo se celo pametni liberalci nad lopovskimi napadi v liberalnem časopisju na dr. Zajca. Kar šest koritov mu očitajo. Najbrže živi podla duša, ki je pisala te ostudne reči, od zrak, ali pa vsaj od goljufije in tatvine. Dr. Zajec ne bi smel niti več izvrševati svojega poklica! Na drugem mestu prinašamo, da opravlja dr. Zajec vodstvo deželne bolnišnice **brezplačno**, za delo v deželnem zboru pa ne dobi **dr. Zajec niti fیکا več, kakor ga dobi dr. Tavčar za svoje »delo.** Lažje se celo te liberalne podle duše, da dobiva dr. Zajec bogati honorar kot upravnik »Uniona«. Liberalne laži smrdé do neba! Doli s stranko lažnjivcev, obrekovalcev, sleparjev in goljufov!

S. L. S. nasprotnica slovenskih obrtnikov! Liberalci pripovedujejo okoli, kaka nasprotnica slovenskih obrtnikov je S. L. S. in navajajo za dokaz dejstvo, da Wanek ni dobil dobavneje čepice za mesine uslužbenca, ampak Kasigj. Resnica pa je, da Wanek pri oddaji sploh v poštev ni mogel priti, **ker ni stavil nobene ponudbe, ker sploh oferiral ni.**

Ij Narodove laži. Stara magistratna klika operira samo z volilnimi lažmi. Tako so smrdini v »Narodu« nesramno napadli nadpaznik gosp. Jegliča, kateremu so potaknili dejanje, katerega nikdar storil ni. Fej lažnikom!

Reisner — faltni gospodar. Lib. kand. Reisner, ki hoče nositi zvonce med uradništvom kot čisti značaj, ki se je za službo plazil okoli naših poslancev in katerega ljubezen do očeta in svojcev je dovolj znana, je tudi načelnik uradniškega konsumnega društva. To društvo je sedaj v silni zadregi in Reisner tolaži uradnike, ki bodo pri tem prizadevi, da bode država pomagala. **Iz najzanesljivejšega vira smo poizvedeli, da država ne bo nič dala in da**

je vse tozadevno Reisnerjevo govoričenje navadna farbarija. Liberalni uradniki bodo svojega Reisnerja še lahko veselili!

+ **Kako je stari liberalni občinski svet skrbel za ceno delavske stanovanja.** Ravnatelj državne železnice dvorni svetnik Ruff je pred nekako dvema leti šel k županu Hribarju in ga vprašal, je li v Ljubljani preskrbljeno za ceno delavske stanovanja, ako bi se ustanovile železnične delavnice, in bi li hotel občinski svet hotel poskrbeti, da se zidajo delavske hiše, ako tega ni. Ivan Hribar mu je odgovoril, **da delavskih hiš ni treba zidati, češ stanovanja v Ljubljani niso draga!** Tako je bivši občinski svet skrbel za poceni stanovanja!

+ **Kako liberalci sodijo o sebi.** Liberalci danes povzdigujejo sebe, da se bolj ne morejo. Bahajo se, kako so vsi pošteni, čisti, nesebični in pozivljajo Ljubljančane v imenu resnice in pravice, naj jih grejo 23. aprila voliti. Liberalna stranka je bila vedno stranka vzor-mož, tako razglašajo po svojih shodih! Ni pa še dosti več kot pol leta, ko je dr. Oražem v »Jutru« očitil, dr. Tavčarju, **da je lažnik**, dr. Triller pa je v »Narodu« v istem času odgovoril, da Ribnikarju, Reisnerju in drugim liberalnim veljakom **»nikoli ni bilo nič na tem, kar oni imenujejo čast Ljubljane in slovenskega naroda!«** Torej taki možje, ki so drug drugemu metali v obraz, da jim nikoli ni bilo nič na časti Ljubljane, vpijejo sedaj, da hočejo čast Ljubljane rešiti!

+ **Stranka hijen.** »Jutro« je septembra lanskega leta imenovalo voditelje liberalne stranke **»plemenite hijene.«** Zato je pač preveč zahtevano, da naj zdaj ljubljanski volilci gredo take vrste ljudi voliti.

+ **Liberalno mestno gospodarstvo.** »Jutro« je septembra lanskega leta zapisalo, da »takih voz za smeti, kakor jih ima Ljubljana, ne premore niti najzanimnejša mažarska vas, ceste pa so uprav cigansko zanemarjene.« Danes pa ti ljudje liberalno gospodarstvo na vse pretege hvalijo.

+ **Stranka figamož.** »Jutro« je septembra lanskega leta pisalo, da se **»med liberalno stranko nahaj veliko mož, ki so marsikatero svojo besedo požrli in pozabili.«** Velika pre »znost je, če zdaj ti ljudje od ljubljanski h volivcev zahtevajo, da bi volilo v volivski svet zopet take figamože!

+ **Stranka propalic.** »Slovenski narod« je 26. septembra lanskega leta pisal, da **»je v narodno-napredni stranki žal veliko propalic.«** Take stranke pač ne bo noben človek, ki ni propalica, volil.

+ **Stranka korit.** »Jutro« je septembra meseca lanskega leta zapisalo, da so marsikateri liberalni veljaki **»prišli bogveodkod in da sedaj sedijo pri polni mizi.«** Liberalci so sami sebe označevali za koritarje. Zdaj pa bi radi, da bi jih Ljubljančani zopet k koritom spravili!

+ **Okužena stranka.** Liberalna stranka razglašja sedaj, da hoče Ljubljano ohraniti čisto. Septembra lanskega leta pa je »Slovenski Narod« dobesedno zapisal: **»Narodno-napredna stranka je okužena.«** »Jutro« pa je na to odgovorilo, **da je res okužena**, in sicer da jo najbolj kuži tisti dr. Triller, ki zdaj po shodih povzdiguje liberalno stranko. Trillerju, zastopniku Ljubljane v deželnem zboru je »Jutro« očitilo, da je »njegova politika osebna in Ljubljani v škodo.« — Ali naj zdaj Ljubljančani volijo okuženo stranko?

Liberalni proroki. Liberalci ne morejo pustiti prorokovanja. So res kakor stare šemбилje in ciganke, ki karte »slagajo«. Bogue katera liberalna coprnica je zdaj liberalcem prorokovala, da bodo, kakor zdaj »Jutro« z vso gotovostjo piše, imeli liberalci v bodočem občinskem svetu v najslabšem slučaju — 27 občinskih svetnikov, v najboljšem pa kar — 32! Te številke si bo treba dobro zapomniti, se bo kmalu videlo, koliko so liberalne šemбилje zanesljive. Dozdaj so se vedno — uračunali in kadar so liberalci najbolj o »zmagah« vpili, takrat so bili najbolj nabiti. Da ti ljudje niti računati ne znajo, kaže to, da je v njihovih računih 46 občinskih svetnikov, vseh skupaj je pa v resnici 45. Tako se bodo uračunali tudi dne 23. aprila!

Ij Za politično neomadeževanega hoče veljati Gustav Dolfe Koritnikar v včerajšnjem »Jutru«. Mari nas hoče prisiliti, da ponatisnemo iz lanskega »Naroda«, »Jutra« in »Narodnega delavca«, kako sodbo imajo njegovi prišasi o njegovem političnem delovanju. Pred 2. letoma je še uprizarjal ta čudni značaj lib. stranke »sagarni ribni

karjenje", da govorimo g. dr. Tavčarjem; ko se je na to vado premalo ribic ujelo, je naenkrat začutil v sebi srce za trpeče delavstvo; to je organiziral in pognal v boj za — svoje zlato korito. Od sedaj pa pozna samo frakarsko buržoazije in se prelevlja v ošabnega plutokrata. Dočim vleče absolutviranega visokošolca, ki si je vhranil še nekaj mladeniških idealov, v domovino med svojce, je Dolfek, dokončavši kakih 14 semestrov, poskušal na Dunaju na več mestih si mehko postlati. Da so ga na dunajskem magistratu pustili „brez izpita do korita“, bi Dolfek zdaj več slovensko ne znal.

Ij Tržni nadzornik. Po september-skih dogodkih, ki so našemu narodnemu razvoju prizadejali tolikanj še danes nezacelejenih ran in katerih gospodarska škoda je še danes nepregledna, se je razpisalo preje tri leta nezasedeno mesto tržnega nadzornika v IX. činovnem razredu. Župan je že poprej mesto obljubil dr. Lampretu, ki je položil doktorat baš iz živiloznanstva („Lebensmittelkunde“) in se izkazal z vsemi potrebnimi izpiti in praktično vajo. Res je 3 leta za Ribnikarjem prišel na Dunaj toda le malo je manjkalo, da ni Ribnikarja pustil še na šoli. Mesto se je podelilo R—u, kateriga so bili drugod že sili, in sicer v VIII. činovnem razredu, dasi se ni izkazal z nikakimi spričevali. Ako Hribar ni hotel vzeti dr. Lampreta, ker je imel preveč izpitov, bi lahko poslal drugega ali dva izmed tržnih organov (nižjih mestnih uslužbencev), ki so sami več let popolnoma zadovoljivo opravljali tržno nadzorstvo, v tozadevni partedenski kurz. Ako bi jima povišal plačo vsakemu za 500 kron, bi mestu še vedno prihranil celih 4000 kron. Tržni nadzornik je za trg to, kar je policijski nadzornik za policijo in se njegova služba nikakor ne da spojit z gostilniško agitacijo. Ribnikar je torej s svojimi „izpiti in praktično opremo“ pojedel mestnim tržnim uslužbencem skromen priboljšek.

Argentinska farbarija. Kdo ne pomni, kako so liberalni gospodarski veleumi Ribnikar, dr. Novak in Triller vpili, kako bo argentinsko meso odpravilo vso draginjo in znani neizprašani koritar je celo v »Mestnem domu« o argentinskem mesu predaval. Mi liberalci smo draginjo odpravili! Tako se je bahal liberalni advokat, ki je celo septemberske žrtve odr. Danes pa prihajajo o argentinskem mesu od vseh strani uprav katastrofalna poročila. Tako piše sobotni tržaški »Piccolo«, da se noben Tržačan argentinskega mesa več ne dotakne in mesarji so ga do zadnjega vsi opustili. To pa zato, ker je argentinsko meso nevarno in vsled vožnje po morju in vplivu našega podnebja postane, neglede na to, da je sploh veliko slabše kot naše, tako za nič, da danes argentinsko meso že smrdi in je postalo zdravju nevarno. V Trstu je potem, ko je po parniku došlo, le šest dni čakalo, da so ga med mesarje razdelili, pa je že imelo skrajno zopern duh. **Celo mestni fizik je izjavil, da je argentinsko meso popolnoma faliralo** in da se ne bo vzdržalo. Danes imamo po modrosti Ribnikarja v Ljubljani nad 17 tisoč kg argentinskega mesa, ki pomeni **proč vržen denar**, zakaj če izborne tržaške mestne ledenice ne morejo preprečiti, da se mast silno pokvarja in da se mesa že **gnjiloba prijemlje**, tudi ljubljanska ledenica ne bo naredila čudežev, če tudi sedaj še ni gnjilo, pa se bo z vsakim dnem kvarilo, ako se ga hitro ne proda. **Tako odpravljajo liberalci draginjo, da mestu naredijo še večje stroške.** Sicer je vsak pameten človek vedel, da bo do tega prišlo. Meso bo poceni, ako bo naš kmet imel s čim živino krmiti, ko bodo pašniki meliorirani in se bo razcvetela umna živinoreja. Liberalci pa draginje ne bodo odpravili, ker liberalni gospodi je le zato, da je ona sita, ljudstvu pa mečejo v oči — argentinskega peska.

Ij Ubogi Kregar! Tudi izstradali bi radi Ribnikarjevi prijatelji Ivana Kregarja. Sedaj pišejo, da je korupcija, ker je Ivan Kregar napravil krasne lestence v deželnozborsko poslopje. Ali je norda Kregar deželni poslanec. Čast nožu — obrtniku, ki je napravil doma nekaj tako krasnega, kar so nekateri nislili, da je mogoče dobiti le v tujini. Kregarja je pohvalil celo z jako laskavimi besedami tudi sam dr. Ivan Tavčar. Ribnikarjevega dela pa seve nihče pohvaliti ne more.

V Rudniku je bil včeraj v šolskem poslopij sijajen shod Slovenske Ljudske Stranke. Govorila sta poslanec komečni svetnik vodja Fran Povše in Ivan Kregar. Liberalni kričači na čelu im ključavničar Pust vulgo špehovta in knjigovez Feldstein so morali bežati!

Terorizem. Magister nadzornik (?) ljubljanskih mestnih delavcev,

je v soboto pri izplačevanju vsakega delavca pozval, da mora iti v nedeljo na „manifestacijski“ shod liberalne stranke. Pozivljamo g. vladnega komisarja, da Magistru odločno dopove, da Vam njegova oblast sega, državno pravdnitvo pa opozorimo, da se ima Magistrovo dejanje kazensko preganjati!

Mestna hranilnica — agitacijski lokal. Poroča se nam, da nek uradnik Mestne hranilnice agitira v uradnem lokalu pri strankah, ki dohajajo v Mestno hranilnico za preperelo liberalno stranko in se norčuje iz včerajšnjega sijajnega shoda ljubljanskih volilk, češ, da je bil shod tercijski. Tak nastop uradnika Mestne hranilnice in to v uradnih prostorih ne meče najlepše luči na mestni denarni zavod, ki mora biti nepristransk, ne pa gitacijski lokal za propadajoči liberalizem.

Ij Socialni demokratje igrajo neko jako čudno in sumljivo vlogo. Socialnodemokratičnim voditeljem se nič kaj ne ljubi zbirati svoje listae, od katerih so nekateri tako lepo organizirani, da pravijo: »Kdor mi bo več dal za glas, s tem pa bomo. To so res čedne razmere v jugoslovanski socialni demokraciji, ki vsakemu poštenemu protiliberalcu kažejo pot v »Slovensko Ljudsko Stranko«. Socialnodemokratični shodi, ki jih je napovedal »Rdeči Prapor«, so se popolnoma izjalovili. Bili so skoro vsi taki kot pri Pocku v Florijanskih ulicah, kjer se je na prvi shod zbralo sedem socialnih demokratov, nakar so shod radi »prepičile udeležbe« preložili na drug dan, takrat je pa prišlo samo pet sodrugov. Gode se torej jako čudne reči. Da pa vendar nekoliko pokrijejo to značilno »nezanimanje« so prišli okoli boljših sodrugov pošiljati ta-le pisma: »Cenjeni sodrug! Zadnja dva dneva (!) prihodnji teden bo soc. dem. stranka razvila po celem mestu velikansko agitacijo za občinske volitve, za kar se bo dalo pravočasno potrebna navodila. To pa bo mogoče seveda le tedaj, če bo stranka razpolagala s potrebnimi denarnimi sredstvi, vsled česar se obračamo do Vas z nujno prošnjo, da pobirate s priloženo nabiralno polo pri sodrugih, znancih in prijateljih stranke ter po možnosti tudi sami nekaj prispevate za volilni sklad. Nabirajte povsod: v hiši, v delavnici, na ulici in v gostilni, kjerkoli obćujete in kjer imate dostop. Polo morate obračunati v četrtek zvečer od 6. ure naprej. — V torek zvečer po 6. uri pridite v društvo v Šelenburgovi ulici k posvetovanju. Pripeljite tudi druge seboj. Štefan Lehpamer. — Nabiralna pola prostovoljnih prispevkov za volilni sklad! Volilni boj stane mnogo denarja, vsled česar se obračamo do Vas s prošnjo, da olajšate ta boj s tem, da žrtvujete po svojih močeh v volilni sklad jugoslovanske soc. dem. stranke. Od volilnega sklada je precej odvisen uspeh boja. Sprejme se vsak tudi najmanjši dar. — Pole je oddati najkasneje v četrtek zvečer (20. aprila) v Šelenburgovi ulici št. 6. sohr. Lehpamerju.« — Sedaj pa čakamo strme, kaka bo ta silno pozna protiliberalna korajža socialne demokracije, ki je doslej tako v rokavicah hodila okoli tistih liberalnih kandidatov, ki so nositelji pravega kapitalizma in ki so bili srditi nasprotniki splošne in enake volivne pravice. Boj, ki ga je razvila socialna demokracija, je res velikansk. Par dni pred volitvami je izdala — »nabiralne pole«.

Ij »Jutrovemu« lastniku, Mihi Plutu, se je na neki novi humoristični knjigi »Pol litra Vipavca« od Damirja Feigla, ki je te dni izšla, najbolj dopadlo to, da jo je pisatelj posvetil svojim upnikom in ob tej priliki se je Mihi Plutu v oceni v »Jutru« izvil prisrčni vzdih: »Upniki so vedno nevarni ljudje, treba se jim je previdno izogibati in jih primerno rešpektirati.« — Zdaj vemo, zakaj se Miha Plut gotovih ljudi v Ljubljani tako vestno izogiba in ima pred njimi primeren rešpekt. Da se Plut le ne bo ob svojem času previdno izognil tudi svojemu glavnemu upniku — »Učiteljski tiskarni« in ji svoj primeren rešpekt pokazal s tem, da bo vsled samega rešpekta neznano kam odpotoval.

Ij Prodajalec gramofonov Bajželj je za nekaj dni opustil prodajanje gramofonov po deželi ter se je pripeljal v Ljubljano agitirat za liberalce. Toliko, da bodo na deželi vedeli, kdo je ta mož.

Ij Svarilo liberalnim sleparjem! Nekateri liberalci se pogovarjajo, da bodo volili za one, ki so odsotni iz Ljubljane ali so že mrtvi, pa so še v volilnem imeniku. **Opozorjamo te ljudi na to, da bodo imele komisije zapisnike takih oseb in da se bo vsak nepravil volilec pošteno ujeli!**

Kaj naj si vsak ljubljanski volilec in volilka zapomni!

Ako bi kak volilec ali volilka ne dobila ob pravem času po pošti volilne izkaznice ali volilne kuverte, zglesi naj se pri deželni vladi, Simon Gregorčičeva ulica, pritrilje, desno, ali pa v pisarni Slovenske Ljudske Stranke, poslopje Katoliške Tiskarne, III. nadstropje.

Spravite dobro volilno izkaznico, da se ž njo izkažete pred volilno komisijo, da imate volilno pravico. K volitvi morate izkaznico prinesiti seboj. Ako kdo volilno izkaznico izgubi, se mu pre-skrbi pri vladi novo izkaznica.

Voliti smete samo z uradnimi volilnimi kuverti. Ako kdo volilno kuverto izgubi ali pokvari, dobi lahko novo. Tudi pri volilni komisiji se lahko dobi še volilno kuverto.

Volilna kuverta je za I. razred bela, za II. razred modra in za III. razred rdeča.

Na kuverto se ne sme nič pisati, sicer je glas neveljaven.

Glasovnico dobe volilci od stranke. — Glasovnica je pravilno izpolnjena, ako

za I. prvi razred stoji na vrhu:

I.

(ako zapišeš arabsko število: 1., je glasovnica neveljavna)

Lista Slovenske Ljudske Stranke.

Kregar Ivan,

hišni posestnik, pasar, predsednik deželnega obrtno-pospeševalnega urada in podpredsednik trgovske in obrtne zbornice, Elizabetina cesta 3

za II. razred se glasi glasovnica:

II.

Lista Slovenske Ljudske Stranke.

Lilleg Makso,

c. kr. vliji davčni upravitelj, Slomškova ulica 12.

za III. razred sz glasi glasovnica:

III.

Lista Slovenske Ljudske Stranke.

Dr. Zajec Ivan,

zdravnik, Frančiškanska ulica 2.

Edino take glasovnice so veljavne. Na glasovnicah ni treba imen vseh kandidatov, ki jih je postavila Slovenska Ljudska Stranka, ampak samo prvo ime kandidata, ki ga je v dotičnem razredu postavila stranka.

Noben volilec, nobena volilka se ne sme podpisati na kuverto, noben naj nič ne pripiše, ker sicer postaneta glasovnica in kuverta neveljavna.

Noben naj se ne muči, da bi glasovnico sam napisal, glasovnico dobi od stranke.

Ako bi kdo glasovnico izgubil, jo dobi v pisarni Slovenske Ljudske Stranke v »Katoliški Tiskarni«, III. nadstropje.

Natančno pazite, da daste glasovnico I. razreda v belo kuverto, glasovnico II. razreda v modro kuverto in glasovnico III. razreda v rdečo kuverto. Če bi se zmotili in zamenjali, je glas neveljaven.

Kuverto, v kateri je glasovnica, se mora zalepiti in paziti, da se kuverta ne pokvari, ker sicer postane glas neveljaven.

Pazite, da Vam kdo kuverte ali glasovnice ne zamenja!

Volitev se vrši v nedeljo 23. aprila od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne. Vsak volilec naj pravočasno pride na volišče z volilno kuverto, v katero naj prej že doma da glasovnico in naj kuverto dobro zalepi. Ne glasovnice, ne kuverte, ne prej, ne pozneje ne kažite nasprotnikom, da Vas ne osleparijo! Na volišču pokaže volilec predsedniku legitimacijo, nakar mu izroči zalepljene kuverte. Predsednik položi zaprto kuverto v za to določeno posodo in je tako, ker so vse kuverte enake, zasigurano, da noben ne bo izvedel, kako je volilec volil.

Volilci III. razreda oddajo samo eno glasovnico v rdeči kuverti, po dve glasovnici in dve kuverti pa oddaš, ako si volilec I. ali II. razreda, ker voliš tako tudi v III. razredu.

Vsak volilec I in II. volilnega razreda ima istočasno opraviti tudi volitev za III. razred.

Na katerem volišču kdo voli, ima vsak zapisano na volilni izkaznici.

Vsak volilec in vsaka volilka mora priti na volišče, ker je volilna dolžnost, sicer je kaznovan!

Vsak volilec pomni: ne gre se za osebo, gre za stranko. S stranko voli!

Volitev je tajna, zato se ni nikomur nič bati, ako voli tako, da se razmere na magistratu res temeljito izpremene!

Z Bugam rotuž, hiša stara!
Z Bugam naš prelub kurita!
Leberalc, ta boga para
zdej te more zapestiti.

Douh pr teb sma se napajal,
ke sma luštni bli sami;
soja ldem mudrost predajal,
ked sma ja predajat tli.

Delucem zidal sma hiše,
sturl več drugeh jim dubrot,
In kdur prau, da teh hiš ni še.
Ta ud nas vn je falot.

Nej gre gledat le ke h Turke;
poun teh hiš ma u gumazin.
Deluc usak prou gvišn soja
dubu u, ke u enkrat hin.

Za dubrote pa kupita
uma, mogli zdej pubrat;
preč, oh, morma ud kurita;
z Bugam lub naš gumeštrat!

Ta kurit za večne čase
zdej za nas je pukupan
gvišn čezen trava zrasede
predn mine let in dan.

Jest pa dans u žalast strašn
krancl denem na ta grob
usega tega b na blu treba
če b klerkalneh na blu grdob.

Volilci in volilke S. L. S. dobe od stranke glasovnice po pošti.

Dnevne novice.

+ **Te dni se razpolože volilni imeniki za državnozborske volitve.** Povsod je treba imenike vestno pregledati in temeljito reklamirati. Za pouk naj se obračajo zaupniki S. L. S. do tajništva S. L. S., Miklošičeva cesta šte. 6.

+ **Shod zaupnikov S. L. S. ljubljanske okolice** se je vršil včeraj dopoldne v „Ljudskem Domu“. Shod se je izrekel soglasno in z velikim navdušenjem za kandidaturu dr. Šusteršičev. Zaupniki so dr. Šusteršiču prirejali burne ovacije. Veliko, viharo veselost je zbudil po čeli ljubljanski okolici liberalni letak proti dr. Šusteršiču. Splošno je prepričanje, da so liberalci zblazneli.

+ **Srednje šole.** Na predlog dr. Šusteršiča je sprejel c. kr. deželni šolski svet predlog na c. kr. učno ministrstvo, da se vpelje na slovenskih srednjih šolah pouk v slovenščini za matematiko in za klasične jezike.

+ **Ljudsko šolstvo.** Imenovani so: Na dekliški ljudski šoli v Novem mestu Ana Kilar; v St. Vidu pri Brdu Rudolf Knez. Začasno je vpokojena učiteljica Emilija Ažman. Stalno je vpokojen nadučitelj Jožef Gregorin na Viču. Enorazrednica v Svibnem se razširi na dva razreda. Paralelni oddelki se ustanovi na ljudski šoli pri St. Petru v Ljubljani. — Na ugovor krajnega šolskega sveta na Vinici proti odreditvi okrajnega šolskega sveta v Črnomlju glede nabave šolskih potrebščin po šolskih vodjih, je sklenil c. kr. deželni šolski svet splošno sledeče: **Vsako leto učiteljska konferenca (na enorazrednicah učiteljske katehotom), sklepa o potrebi novih šolskih potrebščin. O nabavi sklepa krajni šolski svet, ki tudi sam naroči in kupi. V slučaju, da bi kak krajni šol. svet neopravičeno odklonil potrebnega učila, jih naroči c. kr. okr. š. svet na njegove stroške. Ako učitelji samovoljno kaj naroče, so osebno odgovorni in gre nabava na njihove stroške.** — Ljudska šola pri Zidanem mostu se razširi na šestrazrednico. V Moravčah se dovoli vzporednica. — Pritožbo ženskega telovadnega društva v Ljubljani in Sokola v Postojni, zoper odlok c. kr. dežel. šolskega sveta, do katerem se urepove-

duje šolskim ofrokom udeležba pri telovadnih društvih, je učno ministrstvo zavrnilo. — Upokoji se učiteljica Marija Schweiger v Dolenji vasi. — Ljudska šola v Črnučah se razširi na dvorazrednico, istotako šola v Olševku. — V Kor. Belo pride Fr. Kete.

+ **Izpremenjeno poveljstvo III. armadnega zbora.** Poveljnik III. armadnega zbora general Karel Schikofsky je imenovan za namestnika poveljniku c. kr. deželne bramb. Poveljstvo III. armadnega zbora je poverjeno podmaršalu baronu Leithnerju, poveljniku olomuške divizije.

+ **V finančnem ministrstvu** je postal finančni tajnik dr. Franc Eller ministerjalni podtajnik, finančni tajnik dr. Karel Dernovšek je pa imenovan za finančnega tajnika.

+ **Poveljnik 87. pešpolka** polkovnik Avgust Daler je iz zdravstvenih ozirov vpokojen.

+ **Iz Sorice.** Na Velikonočni ponedeljek smo imeli v gostilni „pri Posti“ političen shod, na katerem je poročal gospod Fr. Kerhne o državnozborskih volitvah, o kmečki in o delavski organizaciji. Popoldne se je za ustanovilo „izobraževalno društvo“, k kateremu je pristopilo 43 članov.

+ **»Jutro« in »Narod«** — pa novomeška gimnazija. Razmere na novomeški gimnaziji očitno ne ugajajo našim liberalcem. Je pač konec ostudnega terorizma liberalnih profesorjev-prenapetih in dijakov-prosvetašev. Zato napad na napadom. V današnji seji dežel. šolskega sveta se je na napade najboljši odgovorilo s tem, da se je uradno dognalo, kako lažnjiv je zadnji napad na profesorje novomeške gimnazije radi izključitve nekega dijaka. Če ima Narod pogum, naj priobči res dotični pornografični umotvor, potem bo sodba javnosti lahka. Čast pa vsem tistim profesorjem (tudi nekaterim liberalnim!), ki jim jim je več za red in za moralo med dijaštvom, kakor za dvomljivo hvalo dvomljivih liberalnih dopisnikov.

+ **O novomeški gimnaziji** obeta »Jutro« novih razkritij. Čakamo jih in bomo nanje odgovorili z gromko novico, kako je ponaredil glavni dopisnik »Jutra« neko menico. G. G. je o tem podrobno informiran in prepričan smo, da bo ustavil nesramno početje dopisnikovo če se še enkrat oglasi.

— **Iz Spodnje Šiške** se nam poroča, da je okrajno glavarstvo začasno odredilo, da vodi občinske posle prejšnji župan g. Pogačnik. Obenem je predlagalo okrajno glavarstvo razpust občinskega odbora ter bo deželna vlada v sporazumu z deželnim odborom imenovala gerenta. Občinski premoženje je že v petek prevzel dežel. odbor.

— **Nesreča z avtomobilom.** Pri Voloski je avtomobil kneza Koburga podrl župana g. dr. Stangerja ter ga ranil. Boje se, da si je dr. Stanger pretresel možgane.

— **Naznanila sejmov.** Slavna županstva uljudno prosi založništvo »Družinske Prati« opetovano, da mu čimprej javljajo morebitne izpremembe v letnih sejmih ali pa opozore na napeke v dotičnem zaznamku, ker se mora isti v najkrajšem času končno urediti in bi se na zakasnela naznanila ne mogli več ozirati.

— **Truga je ubila** petinpol leta staro Janeza Menarda v Idriji Veliko soboto se je igral s tovarišem na cesti. Podila sta vsak svoj obroč in tekla za njim. Pri hiši je bila naslonjena težka truga za prevoz cestnega gramozu. Ne ve se, ali se je fantiček zadel ob trugo, ali jo je veter prevrnil ravno v času, ko se je obrnil. Truga mu pade na glavo, bil je takoj mrtev. Tako smo imeli veliki teden 3 nesreče, dva sta umrla, eden bo nosil nasledke zelo življenje.

Ljubljanske novice.

lj **Procesije** so se na velikonočno soboto in nedeljo zjutraj vršile v najlepšem redu. V stolnici je mestno občino zastopal gosp. vladni svetnik Laschan z mestnimi uradnikioma gg. Lahom in vitezom Bleiweisom. Pri procesiji v šentpeterski fari so se prvič postavili naši krepki Orli iz okolice. V nedeljo popoldne se je vršila potresna procesija in se je tudi letos razvila v mogočno manifestacijo.

lj **Iz kroga deželnih užitniških uslužbencev!** Da si nekoliko ogledamo dobrote, ki nam so jih delili svojačasno liberalci odnosno liberalni deželni odbor, hočem podati v tem oziru nekoliko pojasnila. A predno pišem dalje odkrito povem, da sem svojačasno liberalcem mnogo verjel. Saj so imeli za naš stam vedno polna usta obljub, — a drugega ničesar. In ti ljudje imajo še danes drzno čelo, da se na raznih shodih predstavljajo kot najboljši ljubitelji in dobrotniki nižjih slojev bodisi te ali one stroke. Sedaj po Ljubljani farbajo razne mesine uslužbence. češ le nas volite mi smo

Vaši osrečevalci. Toda menim, da bo preklicano malo tistih uslužbencev, ki se bodo dali zapeljati s sladkimi obljubami. Nam deželnim užitniškim uslužbencem sploh, so obljubovali preuredbo in povišanje plač nad deset let. In še danes bi mi živeli v najhujšem pomanjkanju poleg plače mesečnih 64, 72 in 80 K, ako ne bi bili ti možje s svojimi obljubami vred odšli iz deželnega dvorca vun v večni penzijo. Kako naj človek v današnjih časih preživlja sebe in svojo družino z mesečno plačo kakor sem jo že opisal? A prepričan sem, da bi še danes ne bilo pri nas nič boljše, če bi ne bila v deželni dvorec Kranjski prišla do gospodarstva S. L. S. In danes so pri nas vendar boljše plače. To nam je pridobila S. L. S. Liberalci so imeli za nas le obljube, ki pa nam bodo ostale v slabem spominu, ki pa naj bodo sedaj, v zvezi s mestnim uslužbencem ljubljanskim. Tisti, ki hoče sebi dobro bo pri občinskih volitvah dne 23. aprila t. l. volil S. L. S.

lj **Pri državnozborski volitvi** dne 13. junija se bo volilo na enajstih voliščih, kakor danes razglasa ljubljanski magistrat.

lj **Strašna nesreča** bi se bila skoro prigodila na velikonočno nedeljo zvečer pri Ježici. Malo je manjkalo in žrtev nesreče bi bili postali trije ugledni ljubljanski meščani. Gg. tovarnar A. d. Hauptman, trgovca Pavel Peterca in Jesenko ml. so se peljali na sprehod na Posavje v zaprti kočiji. Opazili niso, da jim je menda izvošček na vozu zadremal. Voz je peljal proti železniški postaji na Ježici in se je približal tiru, ko je pridrdral večerni kamniški vlak. Ustaviti voz in konja je bilo prepozno. Z veliko silo se je konj zadel v tretji voz kamniškega vlaka, se ob vozu vzel in zlomil vovnico. Vlak je ustavil. Vse je trepetalo pod vtiskom, da se je zgodila strašna nesreča. K sreči pa so ostali vsi gošpodje, ki so bili v vozu, nepoškodovani. Odnegli so le precej strahu in spomin na velikonočno nedeljo, na katero so gledali smrti v oči. Ta dogodek je zopet resen opomin, da se vendar zgradi ondi železniška pregraja, ker to ni prva nezgoda na tem mestu. Ali čakajo merodajni faktorji, da se zgodi na tem mestu, na katerem je vedno živahen promet, res velika nesreča?

lj **Vaje pionirjev na Ljubljani** v mestu Ljubljana bodo še letos, ker se struga Ljubljanske v mestu ne bo pričela znižavati pred 1. avgustom. Združeni pionirski oddelki se formira dne 20. t. m. Poveljnik mu bo nadporočnik 27. pešpolka Karel Kohout.

lj **Umrla** je hčerka mizararskega mojstra Marija Zorman, učenka meščanske šole stara 17 let. Svetilaj je večnaluč!

lj **Osebnost** Gimnazijec Karel Mlakar je imenovan za c. kr. poštnega praktikanta.

lj **Mizarstvo zadrugo v Solkanu** prevzame baje Ljubljanska Kreditna banka.

Sreča v nesreči. V noči na velikonočni ponedeljek po 2. uri je zapazil stražnik I. ljubljanskega zavoda za straženje in zaklepanje, kako se je človek s sv. Jakoba nabrežja čez škarpo zvrnil ter obležal tik pred Ljubljano. S pomočjo mestnega redarja g. Ivana Grlice sta »ponesrečenca v rožicah«, ki je imel lastnega angelja-varuha, spravila na varno, oziroma je redar vsega opraskanega spremil na dom neke v Rožni ulici.

lj **Dražba v »Mestni zastavljalnici«** zapadenih predmetov bo jutri v »Mestnem domu«. Na dražbi bodo pisalni stroji, zlatnina, srebrnina in obleka.

Štajerske novice.

lj **Kandidatura dr. Benkoviča.** Iz Kozjega se poroča, da je včeraj shod zaupnikov soglasno proglasil za državnozborskega kandidata dr. Benkoviča.

lj **Hranilnica v Ribnici na Štajerskem** je izstopila iz Celjske zveze ter pristopila k ljubljanski vsled sklepa občnega zbora.

Razne stvari.

Potujoče kmetijske šole. Znano je, da se možu, ki je enkrat že star nad 25 let, ne ljubi hoditi več v šolo. To dejstvo so spoznale zapadne severoameriške železnice, ki so v dogovoru s kmetijskimi šolami v Coloradu in Utah vpele potujoče kmetijske šole. Štiri leta zaporedoma je železniška družba Denver & Rio Grande pošiljala po državah Colorado in Utah posebne vlake, raz katerih so profesorji predavali o kmetijstvu. Tako je na primer v letošnjem februarju potovalo v posebnem vlaku po vseh progah imenovane železnice več profesorjev kmetijske šole v Utah in se ustavilo na raznih krajih. Povsem je bilo 59 zborovani, katerih se je udeležilo 18.013 oseb.

Mišja past. Neki Anglež je iznašel posebne vrste mišjo past, v kateri se miš ubije z elektriko. V pasti je vada, do katere drži pot po bakreni ploščici. Miš gre dalje. Ploščica se stakne vsled teže od miši z električnim tokom in miš je v trenutku elektrizirana. Elektrike se potrebuje toliko kot za jedno luč, to je stodeset voltov.

Slovak 20 let po nedolžnem zaprtju v Ameriki. V Pittsburgu, Pa., je bil pred kratkim izpuščen Slovak Andrej Toth iz kaznilnice, ko je za njenim zidovjem prežaloval 20 let svojega življenja za hudodelstvo, na katerem je bil nedolžen. Toth je bil obtožen, da je umoril nekega sodelavca, in je bil obsojen v dosmrtni zapor v kaznilnici. Pred kratkim pa je bilo dognano, da je bil ob času dejanja pol milje oddaljen od prizorišča zločina. Iz slovaških listov povzemamo, da je nedolžno obsojeni in sedaj čez 20 let iz kaznilnice izpuščen Andrej Toth rodom Slovak. Že od začetka je trdil, da je nedolžen. Najprej je bil obsojen na smrt in potem v dosmrtni zapor. Zaupajoč v Boga je mirno nosil svoj križ dvajset let. Lani je v njegovi rojstni vasi zbolel na smrt neki Štefan Toth. Ko je videl, da se mu bliža zadnja ura, je poklical k sebi duhovnika in temu je izpovedal, da je pred 20 leti, ko je bival v Braddocku, Pa., umoril nekega človeka in da se radi tega umora nahaja v ječi nedolžen človek, Andrej Toth. To izpoved je umirajoči potrdil pred pričami pismeno. Kmalu potem je umrl. — Ko je to prišlo v javnost, so se štirje sinovi Andreja Totha podali na pot do Združenih držav, da bi osvobodili svojega očeta iz zapora. V to svrhu so najeli odvetnika, kateremu so plačali 500 dolarjev. Ta je denar vtaknil v žep in se za celo stvar zelo malo brigal. Zato so se sinovi obrnili na drugega in ta je celo stvar predložil guvernerju Tennerju. Guverner je stvar preiskal in se prepričal o nedolžnosti nesrečnega Totha, nakar je odredil, da se nemudoma izpusti na svobodo. Pred dvajsetimi leti je bil vržen v zapor kot mož v polni moči, in sedaj je bil izpuščen na svobodo kot starec, zlomljen na telesu. — Zopet dokaz posvetne »pravičnosti«.

Čudak. Nad 20 let je stanoval mr. Bayard, ameriški milijonar, na svoji jahti, ki je bila usidrana ne daleč od Brightlingsea na obali Essex. Na jahti so bile vedno razvite zastave, iz dimnikov stroja se je vedno kadilo in moštvo je bilo vedno brez prestanka pripravljeno na odhod. Toda celih 20 let se jahta ni premaknila z mesta. Brown je velik čudak, s čim pa se bavi, nihče ne ve. Vse plačuje bogato z gotovim denarjem, samo dohodarine ni plačal. Pustil je, da so ga tožili, ter je vedno trdil, da ni na ameriških tleh, temveč na svoji ameriški jahti. Toda sodišče ga je obsodilo, da mora kot ameriški prebivalec plačati 250.000 K davka. V Brightlingseu je vsled tega vse ogorčeno proti davčnim oblastem, kajti sedaj je Brown zagrozil, da pusti dvigniti sidro, ter da bo odplul, kar bi bila pa velika zguba za ono mesto. — Brown sicer ni nikoli zapravljaj, pač pa je zaradi svoje stanovitnosti in jaha privabljal mnogo tujcev, ki so dali ondodnim prebivalcem veliko zaslužka.

ANTIKVARJAT KATOLIŠKE BUKVARNE

ima na razpolago:

Denifle, »Luther und Lutherthum in der ersten Entwicklung«, L. 1904.

I. Bd. 1. Abth., mesto 6 K samo 3 K.
I. Bd., Schlusabtheilung, mesto 7 K 80 v, samo 5 K.

II. Bd., mesto 8 K 40 v, samo 4 K 80 vin.

Ergänzungsband II., mesto 4 K 80 vin., samo 2 K 80 v.

»Luther in rutilionalistischer und christlicher Beleuchtung«, mesto 1 K 44 v, samo 80 v.

Stolz - Schmitt, »Nachtgebet meines Lebens«, l. 1885, mesto 2 K 80 v, samo 1 K 20 v.

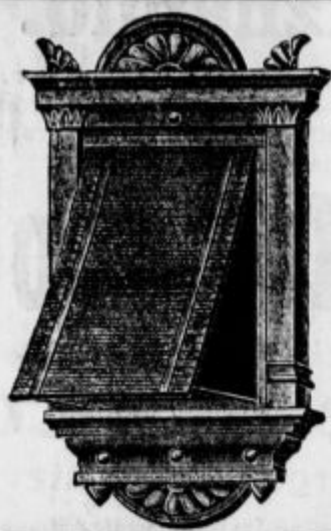
Spirago, »Ausgewählte Beispiele zum katholischen Katechismus«, l. 1902, vez. mesto 3 K 50 v, samo 1 K 80 v.

Wiedermayr, »Erklärung des von österreichischen Gesamtepiskopate approbierten Katechismus«, druga izdaja, l. 1900, vez. mesto 2 K 80 v, samo 1 K 50 v.

Bobelka, »Religionsunterricht für das erste Schuljahr«, druga popravljena izdaja, l. 1900, vez. mesto 1 K 60 v, samo 1 K.

Bobelka, »Beiträge zum Religionsunterricht für das dritte und vierte Schuljahr«, l. 1903, vez. mesto 3 K, samo 1 K 60 v.

Mey, »Vollständige Katechesen für die unteren Klassen der katholischen Volksschule«, Zugleich ein Beitrag zur Katechetik. Mit einem Anhang: Der beste Beichtunterricht! 11. popravljena

Kiepack & Omčikuš

1083 nova z najmodernejšimi stroji
20 in električnim obratom urejena

lovarna žaluzij, rolet, lesenih in železnih
zastorov za izložbe, prodajalne itd. itd.

Telefon tev. 1324 **Zagreb** Marija Valerija ul. 8

Ceniki, prospekti in vzorci zastonj in franko!

KLOBUKI, CILINDRI

čepice, kravate, perila samo
zadnje novosti v modni in
športni trgovini za gospode

P. Magdić, Ljubljana
nasproti glavne pošte.

1046 (10)

Naznanilo in priporočilo.

Prečastiti duhovščini in slav. občinstvu vljudno naznanjam, da
sem prevzel delavnico pokojnega gosp.

Vurnika

in bom isto obrt pod svojim imenom dalje izvrševal.

Blagohotnega zaupanja proseč z odličnim spoštovanjem

Jožef Pavlin, podobar,
Radovljica.

1241

Sprejme se spreten

1221

knjigovodja

zmožen slovenskega in nemškega, oziroma tudi italijanskega
jezika v govoru in pisavi, vaje korespondent in strojepisec,
izurjen v trgovini špecerije, deželnih pridelkov in železnine.
Prednost z znanjem stenografije.

Franz Dolenz, Kranj.

Razglas.

Stev. 11405.

Mestni magistrat ljubljanski odpošlje tudi letos 10 otrok na stroške
mestne občine v **pomorski hospic v Gradež**. Sprejemajo se v ta hospic le
škrofulozni otroci v starosti 6—12 let. Prošnje, opremljene z dokazili o starosti,
ubožnosti in pristojnosti ter z zdravniškim spričevalom vložiti je tuuradno do
10. majnika t. l.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 6. aprila 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni
c. kr. deželne vlade svetnik:

Laschan I. r.

1245

Iščem za tukajšnjo podružnico spretnega

1222

poslovodja

špecerijske in železninske stroke, izurjenega v slo-
venski in nemški korespondenci in knjigovodstvu.

Franz Dolenz, Kranj.

S 1. junijem 1911 se odda v Kamniku velika

gostilna pri 'Krištofu'

obstoječa iz prostranih gostilniških sob, več na novo
urejenih spalnic za tujce, dveh velikih in ene manjše
kleti, zelo velike podzemeljske ledenice, obsežnega
gospodarskega poslopja z dvema hlevoma. Pri gostilni
se nahaja veliko dvorišče z vrtom za zelenjavo, sad-
nim in lepim gostilniškim vrtom. Hiša je blizu kolo-
dvora na najlepšem prostoru in za obrt kakor ustvar-
jena. Podjetnemu gostilničarju s primernimi sredstvi je
najboljši razvoj obrti zagotovljen. — Pojasnila daje
Hranilnica in posojilnica v Kamniku na Šutni.

Modni kamgarn kakor tudi drugo blago za moške obleke
najdete v največji izbiri pri

R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Stritarjeva (Špitalska) ulica št. 5.

V prvem nadstropju poseben oddelek za tovarniško skla-
dišče sukna. — 591 — Pošiljajo se tudi vzorci na ogled.

St. 12.261.

1243 (2)

Razglas.

Zaradi oddaje naprave

glavnih cestnih kanalov

v Nadvojvode Eugena in v Gorupovej ulici, kakor tudi radi oddaje iz-
vršenja kanalizacije dvorišč državne obrtne šole vršila se bode

dne 21. aprila letos ob 10. uri dopoldne

javna pismena ponudbena razprava pri mestnem magistratu ljubljanskem
v pisarni mestnega stavbnega urada.

Načrti, proračuni, pogoji in drugi pripomočki razgrnjeni so v pisarni
stavbnega vodstva državne obrtne šole vsaki dan od 8. do 12. ure dolo-
pudne in od 2. do 6. ure popoldne na vpogled.

Ponudbe opremljene s 5% vadijem od preračunjene skupne ponu-
dene svote, v katerih je navesti posamezne cene in preračunjene zneske v
številkah in besedah, izročiti je v zapečatenih zavitkih do določenega časa.

Na ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale razpravnim pred-
pisom ali katere bi se pogojno glasile, ter na ponudbe, katere bi prekasno
ali celo naknadno vložene bile, se ne bode oziralo.

Mestni magistrat si pridržuje pravico delo oddati tudi drugemu nego
najcenejšemu ponudniku.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 14. aprila 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni
c. kr. deželne vlade svetnik:

Laschan I. r.

Vsa Ljubljana govori o tem, da je

Karol Planinšek-ova

pražena kava

najboljša ! ! ! !

925

Najnovejše svilene rute so došle!

Dobivajo se v največji izbiri

994 5

Ljubljana

Pogačarjev trg št. 3

„PRI GORENJKI“

Ljubljana

Pogačarjev trg št. 3